

köse bucak Dünya

www.kosebucakdunyadergisi.com.tr

kasım - aralık 2017 - sayı: 34 fiyatı: 10 tl

► Padaung Kadınları ► Bir Ömrü Dokumak ► Tahta Minareli Camiler ► Death Valley ► Fotoğraf Müzesi

Hasret...

Şeb-i Arus, Türkçe anlamı ile düşün gecesi demektir. Mevlânâ Celaleddin-i Rumi'nin öldüğü gecedir. Mevlana Celaleddin Rumi, bu geceyi Rabb'ine, sevgiliye kavuşma gecesi olarak düşündüğü **Düşün Gecesi** olarak adlandırır. Bu yüzden yıllardır Vuslat olarak anılmıştır. Lakin onun vuslatından beri biz hep ona **hasret** duyduk. **744. hasret** yılında O'nu sevgiyle anıyoruz...

Gizli Kahramanınız™

444 42 29 • KonyaEnerji.com.tr

KONYA ENERJİ
ELEKTRİK MALZEMELERİ TİC. ve SAN. LTD. ŞTİ.

köşe bucağı dünya

Sahibi ve Yazı İşleri Md.
Ali Sami Palaz

Genel Yayın Yönetmeni
Derya Uzun Davulcu

Sanat Yönetmeni
Mehmet Ecirli - www.mecirli.com

Editör
Hilal Seyhan

Hukuk Danışmanı
Av. İsmail Berksoy

Yayın Danışmanı
Prof. Dr. Orhan Kural

Katkıda Bulunanlar
Metin Köse, Osman Özkan,
Prof. Dr. Zerrin Şentürk, Pornpansa Yamrung,
Ertuğrul Muslu, Mustafa Binal

Kapak Fotoğrafı
Ali Sami Palaz

Sanat Danışmanı
Salih Doğan

İçerik Danışmanı
Dr. Yusuf Sülükçü

Koordinasyon Merkezi
Panel Medya
Maltepe Mah. TİM 2 2/29
Zeytinburnu - İstanbul
Gsm: 0534 815 22 95
www.panelformedia.com

Yönetim Yeri
BUMERANG
MEDYA

Esenler Mh. Eski silde Cd. No:116
Selçuklu - Konya

Baskı

Adabalı Ofset Ltd. Şti.
Fevzi Çakmak Mh. 10456 No: 8 Karatay/Konya
T: 0332 342 02 24 - 342 42 12
www.adabaliofset.com.tr

Reklam Koordinatörü
Mehmet Cengiz

Osmanlı Dağıtım
Mustafa Demirtaş
0549 258 43 00

ABONELİK BEDELİ (6 SAYI)
70 TL (Kurumlar için 100 TL)

Köşe Buzak Dünya Dergisi T.C. yasalarına uygun olarak yayımlanmaktadır. Derginin isim ve yayın hakkı Ali Sami Palaz'a aittir. Dergide yayımlanan yazı, fotoğraf ve konuların her hakkı saklıdır. İzinsiz, kaynak gösterilerek dahi alıntı yapılamaz. Yayımlanan ilanların sorumluluğu ilan verenlere aittir. Dergimizde yayımlanan makale ve yazılarda ki görüşler yazarına aittir. B.T. Aralık 2017 İki Aylık Yayın

ALI SAMİ PALAZ
alisamipalaz@gmail.com

EDITÖRDEN

Dünya'da Bir Yer

Havaalanından kalacağım yere doğru giderken, söze "Turuncu bir konusun sen" diyerek başladı, "Hoş geldin, merak etme biraz aklı başında olacağım ve yağmur yapıcı ve çiçeğin gerçek sahibi ile ilgili anlatacaklarını dinleyeceğim" diye devam etti. Sonra ekledi "Bunun karşılığında seyahatin boyunca seni bir gölge gibi takip etmeme izin ver..."

Sustum; Çünkü izin vermesem de gölgemmiş gibi beni takip edeceğini biliyordum.

İşte bir serüven daha başlıyor.

Dünya'nın Bir Köşesi

Arabada uzun bir yolculuğun sonuna doğru, pencereden baktığımda, insanlar ve çocukların yüzlerinde Rembrandt ışığı...

Araç radyosunda başka bir müzik çalsa da benim kulaklarımda Cat Stevens in Where Do The Children Play? şarkısı.

Lotus çiçeği tohumu ile karnımı doyurmayla çalışırken, burnum bu yeni ülkenin kokusuna alışmaya çalışıyor.

Bizim olana başka kimse sahip olamaz ama bunun konuyla alakası yok.

Serüven devam ediyor.

Dünya'nın Bir Bucağı

Bir gün her şeye veda etmek zorundayız. Zamana tabi bu seyahatim, Einstein İzafiyet Teoris'i'nin hakkını veriyor. Günler birkaç saatmiş gibi çar çabuk tükeniyor.

Veda zamanı geldiğinde, her nereye olursa olsun, yanında götürebileceklerimin sınırlıdır.

Söze "Üzülme çiçeğin gerçek amacını, ağaç kendi meyve yememesine rağmen neden meyve yaptığını düşüneceğim" diye girdi, sonra ekledi "Kolay gibi konuştun ama sebebi derin, biliyorum çok derin" dedi.

O'na dönüp "Kalbim bir süre sende kalsın, sonra gelip alacağım" dedim.

Bir serüven daha bitti.

Gülümseyişle...

* Turuncu bir konuk olmam, doğduğum günüm olan Perşembe gününün o kültürde renginin turuncu olmasındanmış.

"Âleminden maksat insandır."

HZ. MEVLÂNA

744. Vuslat Yıldönümünde
O'nu saygı ve sevgiyle anıyoruz...

Doğal olarak bizden

İÇİNDEKİLER

12

PADAUNG
KADINLARI

20

BİR ÖMRÜ
DOKUMAK

26

TAHTA
MİNARELİ
CAMİLER

32

DEATH
VALLEY

40

FOTOĞRAF
MÜZESİ

46

ŞIRDAK

54

MIYAJIMA

62

DELPHİ ANTİK
KENTİ

70

PORTFOLYO

76

DÜNYA
KAZAN
BİZ KEPÇE

KARDEŞLİK VAKTİ

Sen bensen, ben de senim işte!
Öyleyse nedir bu senlik, benlik

Hazret-i Mevlana'nın 744. Vuslat Yıldönümü
Uluslararası Anma Törenleri
07-17 ARALIK 2017
744th Ultimate Union Anniversary of Mawlana Rumi
International Commemoration Ceremonies
07-17 December 2017

İŞİĞIYLA BİZLERİ YÜZYILLARDIR AYDINLATAN MEVLÂNÂ'YI
744. VUSLAT YILDÖNÜMÜNDE HEP BİRLİKTE ANMAK İÇİN
DÜNYA KONYA'DA BULUŞUYOR

TAHİR AKYÜREK
Konya Büyükşehir Belediye Başkanı
Mayor of Konya Metropolitan Municipality

SEB-
ARUS

744.
VUSLAT
YILDÖNÜMÜ

Konya
Gönüllerin Şehri
The city of hearts

**ASKIDA
EKMEK
İHTİYAÇ SAHİBİ
ALABİLİR**

HADİS

**“SADAKA VERMEKTE ACELE EDİN,
ÇÜNKÜ BELA SADAKAYI GEÇEMEZ”**

BİR KARE HAYAT

Fotoğraf: Ali Sami Palaz

Alacak bulunamasın

Hatıraları Konya'da,

Öğretileri tüm dünyada.

Vuslatının
744.
yıl dönümünde
Mevlânâ Celâleddîn-i Rûmî'yi
rahmetle yâd ediyoruz.

YALNIZ GEZGİNLER İÇİN SON ÇARE TURLA SEYAHAT ETMEK

Her ne kadar tek başına gezebiliyorsanız da an gelir, daha güvenli gezilebilir için turlara katılmanız gerekebilir ya da tek başınıza gitmenizin mümkün olmadığı bir yere turla gitmeniz söz konusu olabilir. Her ikisinin de avantajları olduğu gibi dezavantajları da olacaktır.

Bir solo gezgine turla gitmek güç gelse de kimi zaman gidilecek yerin şartları dikkate alındığında doğru seçim olabilir. İyi tarafı, en azından kısa bir süre de olsa birileri sizin adınıza her şeyi yapacağından, size de keyfini çıkarmak düşer. Turla gitmenin keyifli yanlarının yanı sıra sıkıcı tarafları da olacaktır.

Turla Seyahat Etmenin Avantajları:

- Planınız hazırdr. Konaklamak, yemek, içmek, gezmek adına herhangi bir plan yapmak zorunda kalmazsınız.
- Yabancı dil, kültür farklılığı gibi engelleri aşmak kolaylaşır.
- Çoğunluğunu hatırlamasanız da hemen hemen gezilebilecek yerlerin tamamı gezilebilir. Çok bilgilendiginizi hisseders, mutlu olursunuz.
- Seyahat şirketinden biri, en azından rehber yanınızdadır. Bir şeyler ters gitse sorumluluk alıp işleri kısmen de olsa düzeltir.

- Toplu halde hareket edildiğinden kendinizi güvende hissedersiniz.

- Muhabbeti seviyorsanız canınız sıkılmaz, herkes birbiri ile arkadaş olmanın mücadelesini verir. Yemekte bile yalnız kalmazsınız.

Turla Seyahat Etmenin Dezavantajları:

- Tek kişi katılımlarda 'single farkı' denilen ilave ücret ödemeniz gerekir. Oysa yalnız gittiğinizde tek kişilik oda bulabileceğinizden ekstra ücret ödemezsiniz. İki kişilik odada kalacaksınız da turların talep ettiği ölçüde bir fark oluşmaz.
- Her şey planlı, programa tabi olduğundan sürpriz yaşamaz neredeyse imkânsızdır. Serüvenden uzak, heycansız günler geçirirsiniz.
- Programı siz yapmadığınızdan önünüzü sunulanla yetinmek durumunda kalırsınız. İstemediğiniz yerleri görmek zorunda kaldığınız gibi istediğiniz yerleri de göremeyebilirsiniz.
- Hoşlanmadığınız şeyleri yapmak zorunda kalabilirsiniz. Halı almak gibi bir niyetiniz yokken halı satan bir dükkânda saatlerinizi harcarsınız. Hayatınız boyunca kapısının önünden bile geçmeyeceğiniz kafelerde mo-

lalar verirsiniz. Kısacası rehberin canı nereye isterse oraya gidersiniz.

- Bir gezgin gibi özgürce değil, bir turist gibi gezersiniz. Rehberin bilgi ve görgüsü ışığında bir dünya görürsünüz.

- Bir kişiyi bile beklemek zorunda kalırsınız. Oysa siz buluşma noktasına geç kalmamak için on dakika öncesinden hazır bulunursunuz.

- Toplu halde gezerken yerel halkla kaynaşmaya fırsatınız olmaz.

Seyahatinizi turla yapacaksanız tur acentelerinin farklı hizmet anlayışları olduğunu unutmayın. Sizin için en uygun hangisi ise firmanızı ona göre belirleyin. Gittiğiniz yerde tur almak da bir diğer seçenek. Örneğin Mısır'da nehir gemisiyle Nil turu ayarlamaz mümkün olduğu gibi Kenya'da safari turu ayarlamaz çok daha ucuz ve pratiktir. "Şirketi nasıl bulacağım?" diye endişeleniyorsanız gideceğiniz yerin turistik olup olmadığını araştırın. Gideceğiniz zaman da önemli. Her zaman acenteler tur düzenleyebilir. İnternettey da havaalanları başta olmak üzere şehir merkezlerinde bulabileceğiniz acenteler, turizm danışma büroları aracılığı ile uygun turlar bulabilirsiniz.

Böyle sesleniyor zamana sığmayan, zamandan taşan, zamanları aşan felsefesiyle Hazret-i Mevlânâ. O'nun insan sevgisi, ilim, akıl ve erdem ile örülmüş felsefesi Konya Şeker'de bizim de ilham kaynağımızdır. Konya Şeker'i, Konya Şeker yapan budur. Bu değerleri özümseyip, o değerlerin oluşturduğu temel üzerine inşa ettik biz sistemimizi. Bu anlamda da Konya Şeker sadece bir ticari işletmeler bütünü değildir. Yükselen her şeyi tesisi bir amaca hizmet eder; Konya Şeker de insana, bizim insanlarınıza hizmet eder.

Biz şunu biliriz, Şeker Fabrikası sadece şeker üretmez, iş üretir, umutları yeşertir, umut üretir, tarlaya atılan tohumdan bereket ve zenginlik üretir, on binlerce hanenin sofrasına aş üretir. Tıpkı, Yağ Fabrikasının sadece yağ üretmediği, Süt Fabrikasının sadece süt üretmediği, Et Fabrikasının sadece et üretilmediği, Dondurulmuş Parmak Patates Tesisinin sadece paket patates üretmediğini bildiğimiz gibi. Sanayileşme ya da yatırım stratejinizin temeli bu bilinç ve yaklaşım üzerine inşa edilmişse fabrika veya sanayi tesisinin anlamı şö olur; her tesis insanların, bizim insanımızın, çiğtçimizimz daha çok üretmesi, refah ve mutluluğu için araçtır. O tesislere de o gözle bakınca üreticiyle bir gönül bağınız oluşur, vicdani sorumluluklarınız, ticari hedeflerinizin önüne geçer. Mesela yaklaşımınız buyusa hammadde demezsiniz, ürün üretir, onu üreten de tedarikçi nüz, ürün üretir, onu üreten de tedarikçi nüz, ürün üretir, onu üreten de tedarikçi nüz, ürün üretir, onu üreten de tedarikçi nüz.

"Akıl sonradan ah çekmek için değil, düşünüp tedbir almak içindir" seviz asır öncesinden bu öğüdü veriyor bizlere Mevlânâ. Konya Ovasında susuzluk yaşanırken, sonradan ah çekmemek ve kuraklıkla azalan suyun tasarruflı kullanımı için aklın yol göstericiliğinde kurulan tesisler Cihanbeyli'deki Damla Sulama Sistemleri Fabrikası. "Çirkin de güzel de kendi elinle kazandığınızdır." 19 milyon fidanı toprakla buluşturarak çirkinliğin yerine güzelliği yeşertmek istedik Konya Ovasında. Konya Şeker'den doğuya uzanan bu dost elinin görsel güzelliğe hizmetin ötesinde başka bir amacı daha vardı, akılla düşünüp tedbir almak yani üretici aleyhine bozulan ekosistemin ve çevre şartlarının düzeltilmek. "Eli görmeyen kişi, yazıyı kalem yazdı sanır" diye Hazret-i Mevlânâ, bugün düne göre Konya Ovasında verim artırttı için çiftçi daha çok kazanyorsa bu o ağaçlar sayesinde oluşan nem dengesinin ve yine ağaçlar sayesinde doğal mücadele yoluyla azalan süne varlığını sonucudur.

Her iki cins an da aynı yerden gıda alırlar, Fakat birinde zehir, diğerinde bal hâsıl olur.

Her iki cins ceylan da, ot ve su ile beslenir, Fakat birinde gübre, diğerinde ise saf mışk hâsıl olur.

Her iki cins kamsı da aynı yerden sulanır, Fakat biri boş olur, diğeri şeker ile dolar.

Bunlar gibi yüz bin misal bulabilirsiniz,

Fakat her iki şey yetmiş yıllık yol kadar bir-birinden farklı ve uzaktır.

Böyle anlatıyor Mevlânâ. Celâleddin'î Rûmî, yaradılıştan gelen farklılığın sonuçlarını. Biri

ternatif ürünler üretmek, tarımsal üretimde sürekliliğin teminatıdır. Yem Fabrikası, pancar dışındaki ürünlerin de değerlendirilmesinin hem teminatı hem de hayvancılığın da gelişimine katkı vererek bizim insanımızın gelirinin arttırılmasının bir aracıdır. Serada denenilen ürünler, bizim çiğtçimizimz gelecekte daha çok üretmesine zemin hazırlayacak çalışmalardır. Seydibey Dondurulmuş Parmak Patates Tesisi bizim topraklarımızın bereketinden bizim insanımızın daha fazla pay alması için inşa edilen tesislerdir. Altnekin Tohum İşleme Tesisinin varlık sebebi topraktan daha fazla ürün alınmasına imkân oluşturarak, çiğtçinin yüzünün gülmesidir. Hamyağ Fabrikası yağlı tohumlar için dışarıya giden dövizin yönünü Konya Ovasına döndürmenin ve o dövizin Konya çiğtçisinin geliri olmasının aracıdır. Meyve Suyu Sirket ve Pekmez tesisi tarla ve meradan sonra bağ ve bahçeden de çiğtçinin kazanması içindir. Bulgur Tesisi ve Un Fabrikası ovada en çok üretileni hem işleyecek, hem de çiğtçi lehine fiyat regülasyonu işlevini üstlenecek işletmelerdir.

"Akıl sonradan ah çekmek için değil, düşünüp tedbir almak içindir" seviz asır öncesinden bu öğüdü veriyor bizlere Mevlânâ. Konya Ovasında susuzluk yaşanırken, sonradan ah çekmemek ve kuraklıkla azalan suyun tasarruflı kullanımı için aklın yol göstericiliğinde kurulan tesisler Cihanbeyli'deki Damla Sulama Sistemleri Fabrikası. "Çirkin de güzel de kendi elinle kazandığınızdır." 19 milyon fidanı toprakla buluşturarak çirkinliğin yerine güzelliği yeşertmek istedik Konya Ovasında. Konya Şeker'den doğuya uzanan bu dost elinin görsel güzelliğe hizmetin ötesinde başka bir amacı daha vardı, akılla düşünüp tedbir almak yani üretici aleyhine bozulan ekosistemin ve çevre şartlarının düzeltilmek. "Eli görmeyen kişi, yazıyı kalem yazdı sanır" diye Hazret-i Mevlânâ, bugün düne göre Konya Ovasında verim artırttı için çiftçi daha çok kazanyorsa bu o ağaçlar sayesinde oluşan nem dengesinin ve yine ağaçlar sayesinde doğal mücadele yoluyla azalan süne varlığını sonucudur.

Her iki cins an da aynı yerden gıda alırlar, Fakat birinde zehir, diğerinde bal hâsıl olur.

Her iki cins ceylan da, ot ve su ile beslenir, Fakat birinde gübre, diğerinde ise saf mışk hâsıl olur.

Her iki cins kamsı da aynı yerden sulanır, Fakat biri boş olur, diğeri şeker ile dolar.

Bunlar gibi yüz bin misal bulabilirsiniz,

Fakat her iki şey yetmiş yıllık yol kadar bir-birinden farklı ve uzaktır.

Böyle anlatıyor Mevlânâ. Celâleddin'î Rûmî, yaradılıştan gelen farklılığın sonuçlarını. Biri

"Âlemden Maksat, İnsandır"

Recep Konuk

bereketin kaynağıdır. Öbürünkün kendinden başkasına nimet sunmaz. Aynı görünürler ancak sebep oldukları sonuç aynı değildir. Konya Şeker'i herkesten ve her şeyden farklılaştıran kuruluşundaki "âlemden maksat, insandır" yaklaşımıdır. Onun için, kendisi büyüdükçe çevresine yaydığı bereket de daha fazla olmaktadır.

Hazret-i Mevlânâ'nın asırlar öncesinden, zamanlarla sınırlanamayan felsefesinin rehberliğinde Konya'daki yaklaşık elli bin pancar Üreticisinin amacı dü bereketi arttırmaktı, bu amaç bugününüzün de yanlarımızda da değişmez amacıdır. O'nun "Bardığımız küçüksü, deryayı suçlamaya hakkımız olmaz" öğüdü bizim yatırımlarımızın ilham kaynağıdır. Bizim insanımızın, bizim üreticimizin deryadan daha çok su alabilmesi için elindeki bardağı büyütmek aracılığı her yükselen tesis, her inşa edilen fabrika. O bardak büyüdükçe için sadece 2000 yılında 1187 kişiye ekme kapısı olan Konya Şeker bugün yaklaşık 10.000 kişinin ekme kapısıdır. Refah deryasından çiğtçi için pay alan bardak sayıları artırttı içindir ki, dün sadece üreticilerden şeker pancarı alabilen Konya Şeker, bugün şeker pancarının yanı sıra ayçiçeğini, mısı, arpayı, buğdayı, patatesi, üzümü, elmayı, sütü, besiyi de ekleyebilmiştir. O bardaklar hem büyüdükçe hem de sayısı artırttı içindir ki, 2000 yılında üreticisine ürün bedeli olarak sadece 77 Milyon Dolar ödeyebilen Konya Şeker bugün yaklaşık 450 Milyon Doları aşkın ürün bedeli ödemektedir.

"İşle öğüt veren, sözle öğüt verenden iyidir. Çünkü kulaklı duyan da görür bu öğüdü, duymayan da." On binlerce üreticinin Konya Şeker nezdinde gerçekleştirdiği tam da budur. Ve bir hayalimiz daha var, yaptıklarımızla başlanılabileceğini göstermiş on binler olarak, başka on binlerini de başarsı. Hazret-i Mevlânâ'nın dediği gibi "Bir mum diğer bir mumu tutuşturmakla ışığından bir şey kaybetmez."

Onun 744 yıl önce fani dünyadan ayrılırken yanık bıraktığı mum asırlar aşarak bizim yolumuza aydınlattı. O'nun felsefesinin Konya Şeker'de yaktığı mum da başka mumları yakarken ışığından bir şey kaybetmeyecek.

Cenazemi gördüğünde "aynılık" diye fer-yat etme,

Neden güneşin ve ayın batışından şikâyetçisin?

Mademki mezar indirilişimi seyrettin kişimi da gör.

Hangi tohum yere döküldü de çıkmadı gitti?

O'nun yaşadığı topraklarda, O'nun ektiği tohumlardan ilhamını almış olan Konya Şeker, ölümlü düğün olarak gören, vuslat olarak kabul eden Hazret-i Mevlânâ'nın hem zamanları hem sınırları aşır insanlığı aydınlatan felsefesinin takipçisi olarak, insanı âlemin maksadı olarak görüp, bizim insanımızın ve insanlığın refah ve mutluluğu için üretmeye ve çalışmaya devam ediyor, devam edecek.

Lezzetimiz doğadan...

ISO 22000
GIDA
GUVENCESI

ISO 9001:2008
KALITE
YONETIMI

HELAL
GIDA
SERTIFIKASI

50
YIL
1954

1954'den
BERİ

www.akova.com

Bi Sor Bakalım Niçin Halka Takıyoruz? Uzun Boyunlu Padaung Kadınları

Kızıl Karen kabilesi alt kolu olan Padaunglar, yani Shan dilinde, uzun boyunlular manasına gelen kabiledaki kadınlar neden bu halkaları takıyor. Eminim bu kadınları bilenlerin, niçin bu halkaları taktıkları konusunda da fikirleri vardır

Yazı ve Fotoğraflar: Ali Sami Palaz

Kızıl Karen kabilesi alt kolu olan Padaunglar, yani Shan dilinde, uzun boyunlular manasına gelen kabileden kadınlar neden bu halkaları takıyor. Eminim bu kadınları bilenlerin, niçin bu halkaları taktıklarını konusunda da fikirleri vardır. Ama Mulo nun annesi halkayı niçin taktıklarını bakın nasıl izah etti. Az sonra... Mulo mu kim? O da az sonra... Beni başışlayın. Bu az sonra vs bende sevmem ama asıl meseleye gelmeden bazı konulara değinmeliyim.

Artık dünyada tüm ülkeler, şehirler ve insanlar giderek bir birine benzemeye başladı. Gittiğiniz ülkelerde gördükleriniz, sizi başka bir ülkede değil de, koca bir şehrin semtleri arasında dolaşıyor olmanız hissi uyandırıyor. Yüksek binalar, otomobiller, fastfood zincirleri ve insanların kıyafetleri neredeyse bir birinin aynı. Gittiğiniz ülke toplumuna ait, etnik ve kültürel özellikler ise çoğu yerde kalmamış, kalanlarda ise folklorik bir hal almış. Demem o ki dünya yı gezirken farklı yaşamlar, evler, insanlar kültürler görme olasılığımız giderek azalıyor. Çok mu karamsarım, belki? Ama Afrika'dan, Asya ve Güney Amerika'ya kadar doğal yaşam süren bir etnik grup, kabile bu gün turistler için her gün günlük yaşamdan kesitler tiyatrosu oynuyorlar. Kabile reisi

"Bir sonraki seans, turist grubu 14.45 köyümüzde olacak, herkes hazırlansın. Cep telefonlarınızı evlerinize bırakın çocukların yüzlerindeki boyaları tazeleyin, kıyafetlerinizi kontrol edin ve gösteriye hazır olun..." Uzun boyunlu kadınların kabilesi olarak, ünlenen Red Karen kabilesi de bir istisna istisna değil.

Karen kabilesinin alt grubu olan ve Shan dilinde "Uzun boyun" manasına gelen Padaungların yaşadığı bir köyü rehber eşliğinde ziyaret ediyorum. Rehber köyün girişinde beni ve birkaç kurbanı daha bir köşeye sıkıştırıp, şişmiş çenesini üzerimize boşaltmaya başlıyor. Verdiği gereksiz ve köyde yaşayanları aşağılayan bilgilerle bana "Buraya niye rehberle geldim ki, yada en azından bu rehberle "dedirtiriyor. Rehberi atlatıp köyü gezmeye başlıyorum. Biraz ileride ilk karşılaşmışım, şirin mi şirin işini ve o meşhur boyun halkalarını henüz kullanmaya başlamış 5 yaşlarında bir kız çocuğu oluyor. Adının Mulo olduğunu öğreniyorum. Mulo işini çok ciddiye alıyor. Herkesten önce süslenip püsenip evlerinin önündeki ahşap merdivene konuşlanmış. Beni görünce seviniyor, gülümsüyor ve şirinlikler yapmaya başlıyor. Şirinlik yapmasına hiç gerek yok aslında yeterince şirin zaten. Bol bol fotoğrafını çekip, küçük bir hediye ve bahşiş veriyorum. Mulo eline aldığı parayı kumbarasına atmaya fırsat

bulamadığı için avucunu sımsıkı kapatarak bana poz vermeye devam ediyor. Sonra Mulo'nun annesi 'henüz hazırlanabilmiş olacak ki' geliyor. Gülümseyip, Mulo'nun yanına oturuyor. Anne ve kızın fotoğraflarını çekerken, bir taraftan da sorular soruyorum. Neden bu halkaları takıyorlar, zor olmuyor mu vs.? Derken konuşmanın bir yerinde anne "Artık bu halkaların günümüzde pek bir fonksiyonu ve manası kalmadı, geçinebilmek için her gün bu halkaları takıp, kendimizi sergilemek zorundayız" diyor. Donup kalıyorum. Birkaç kare fotoğraf çekip gitmek, burada ki yaşamların perde arkasını merak etmemek utandırıyor beni. Meğerse dünyaca ünlü "Zürafa boyunlu kadınların" hayatları gerçekte bir dramdan ibaretmiş. Anne üzüldüğümü anlıyor ve şöyle diyor "Merak etme buraya gelmekle fotoğrafımızı çekmekle iyi ettin. Böylece bize katkıda bulunmuş oldun. Biz bundan şikâyetçi değiliz. Tek özlediğimiz kendi gerçek köylerimizde, gerçek yaşamlarımız" diyor. Mulo'nun annesi .Burma'dan (Myanmar) buraya Tayland'ın kuzeyine göç etmek zorunda kaldıklarında henüz 4 yaşındaymış.

Peki Kim Bu Kızıl Karen Kabilesi Ve Padaunglar?

Long Neck'ler veya diğer isimleriyle Padonglar, Burma'daki (Myanmar) etnik bir grup olan Karen Kabilesi'nin bir alt kolu. 1980'lerin sonu 1990'ların başında, Burma'daki askeri rejim çatışmaları nedeniyle birçok Karen kabilesi topraklarını terk edip, kaçmak zorunda kalmış. Boyunlarına metal halkalar takmaları ile meşhur Long Neck'ler de bu kabilelerden bir tanesi.

O senelerde Burma'dan Tayland'a kaçan kişi sayısının 140.000 civarında olduğu söyleniyor. Bunlardan bazıları, ülkeye yasal yollardan, bazıları ise ormanlardan geçerek kaçak olarak Tayland'a giriş yapmış. Ülkeye kaçak olarak giren Karenlerse, zor şartlarda ve zor işlerde kaçak olarak çalışıyorlar.

Karenlerin büyük bir çoğunluğu, Baan Mai Nai Soi mülteci kampında yaşıyor. Fakat boyunlarında ki halkaların ilgi çektiğini gören Tayland hükümeti kamp

etrafında yapay köyler kurulmasına izi vermiş ve Taylandlı turizmciler ise bu köylere turlar düzenlemeye başlamışlar. Chiang Mai ve Chiang Rai bölgesinde bu köylerden onlarcası var. Kabile erkekleri, tarlalarda ve çeşitli işlerde çalışırken kadınlar ise oluşturulmuş bu köylere gelip, turistler için gösteriler yapıyorlar. Gösteri dediysem, yani boyunlarında ki halkaları sergiliyorlar. Ayrıca çeşitli el işçiliği hediyelik eşyaları yapıp satıyorlar.

Kadınların bu halkaları niçin taktıklarına dair birkaç söylenti var. Efsaneye göre Karenlerin ataları dişi bir ejderha ile rüzgâr tanrısından geliyor. Karen kadınlarının boyunlarını uzatma geleneği ise ejderhanın görünüşünü yansıtmaya çabasıymış. Kadınlar ejderhayı, erkekler

rüzgârı sembolize ettiği mitolojilerinde, Bu halkaları sadece çarşamba günü doğmuş kadınlar yine sadece dolunay zamanlarında takarmış. Diğer bir bilgi ise, erkekleri köy dışına giden kabile kadınlarının vahşi hayvan saldırılarından boyunlarını korumak için bu halkaları taktıkları. Bir başka bilgide şöyle; Köle ticareti zamanında kadınların kendilerini çirkin göstermek amacıyla takıyor oldukları.

İşin aslını ise Mulo'nun annesi şöyle anlatıyor "Yaşadığımız bölgede her kabile kendisine özgü bir işaret kullanırdı. Biz 4-5 yaşlarından itibaren boynumuza bu pirinçten yapılmış halkaları takarken, Akaa'lar kulaklarına bir işaret çizer, Ka-

yanlar ise dizlerinin altına bir obje takarlardı. Yani her kabile farklı kıyafetler ve farklı işaretler kullanarak kendini ifade ederdi" diyor. Meğer işin aslı buymuş. Nitekim Afrika'da da bunun çok sayıda örneğini görüyoruz. Kabileler dudaklarını kesiyor, yüzlerini boyuyor vs.

Halkalar kullanılmaya başlanıldığı 4-5 yaşından itibaren her yıl bir halka eklenerek, 20 halkaya ve 12 kg ağırlığa kadar ulaşabiliyormuş. Omuzlarda aşığı doğru baskı yapan halkalar, vücudu deforme ediyor ve boynun daha uzun görünmesini sağlıyor. Kullananların çoğu ilk zamanlar zorluk yaşadıklarını boyunlarında ve çenelerinde yaraların oluştuğunu belirtiyor. Bilinenin aksine bu halkaları geceleri çıkarıyorlarmış. Son olarak bugün bu halkaları istemeyen çocuk takmayabiliyormuş.

Halen 130 bin civarında Karen mensubu Myanmar'da yaşamaya devam ediyor. Burada Kuzey Tayland'da yaşayanlar ise halen mülteci statüsünde. Vatandaşlık hakları yok.

Köyden ayrılırken üzülsem mi sevinsem mi bilemediğim duygular içerisindeydim. Görmeyi hayal ettiğim bu değildi...

Vefayı vefasızda,
edebi hayasızda,
merhameti vicdansızda
arama.

SEB-
ARÛS

HZ. MEVLÂNÂ'NIN VUSLATA ERİŞİNİN 744. YIL DÖNÜMÜNDE SAYGIYLA ANIYORUZ.

TÜRMAKGRUP

turmak.com.tr

DESTANBUL

destanbul.com.tr

bulutikonyumhotel.com.tr

ikonuminsaat.com

aimtilestone.com

turmakokullari.k12.tr

Hüseyin Sıdkı Halıcı, 1949 Konya doğumlu. Köyünde ilkokulu bitirdikten sonra mesleği halıcılık olan babasının izinde farklı şehirlerde hayatlarını sürdürmüşler. En son Niğde'nin Bor ilçesine kalıcı olarak yerleşmişler.

İlmek İlmek Sıra Sıra Bir Ömrü Dokumak

Türbenin ilmek olmuş hali...

Yazı: Hilal Seyhan Fotoğraflar: Mehmet Ecirli

Hüseyin Sıdkı Halıcı, 1949 Konya doğumlu. Köyünde ilkokulu bitirdikten sonra mesleği halıcılık olan babasının izinde farklı şehirlerde hayatlarını sürdürmüşler. En son Niğde'nin Bor ilçesine kalıcı olarak yerleşmişler. Ortaokulu bitirdikten sonra babasıyla birlikte Bor ve çevresindeki köy ve kasabalarda yaygın olan halı dokumacılığı, ip boyacılığı ve halı tamiri işi yaparak günümüze kadar bu mesleği devam ettirmişler.

Dokudukları halıların en önemli özelliği saf yün kullanmaları ve kökboyasıyla iplerini boyamaları. 10 cm2'de 80 ilmek ve 80 sıra, 10cm2'de 60 ilmek 60 sıra ve 10 cm2 de 50 ilmek 50 sıra dokuyup birinci sınıf kalitede halı dokuyorlar. Zengin bir kültürel yapıya sahip olan Anadolu'nun geçmişten günümüze kadar süregelen çizgilerini halılarına desen desen işleyip her halıda farklı bir hayatı anlatıyorlar. Hüseyin Sıdkı Bey'den Niğde halısının özelliği nedir diye sordukumuzda; "El dokuma halılar arasında en nadide örneklerindendir Niğde halıları. Maden, Kemerhisar, Adumusun, Fertek yerleşimlerinde yüzyıllardır dokunmuş. Bu halılarda zemin, saçak, köşe, sofa, kenar suları ve mihrab denilen farklı bölümler

bulunur. Motiflerde simetri ögesinin önemli bir yeri olduğu kadar bütünlük içinde zıtlıkların uyum ve denge oluşturulduğuna inanıldığından halılarda birbirine karşıt motifler dikkat çeker.” Cevabını veriyor.

Hüseyin Sıdkı Halıcı, el halılarının değer görmemesinden yakınıyor. “Zamanında Niğde’nin civar köylerinde malzeme ve desenlerini kendimiz vererek kaliteli halılar dokuturduk. Ancak maliyetleri yüksek çıkınca kazanç sağlayamadık. Niğde Karsı denilen halılar yöremizde çok dokutulurdu. Bölgeye ekonomik olarak katkı sağladığı gibi köyden kente göçü de önliyordu. O günden bugüne 20 halı imalatçısından geriye 3 imalatçı kaldı. Gelecekte bu el sanatı korkarım unutulacağı benziyor.” diyor.

Halı ile ilgili tüm bildiklerini babasından öğrenen Hüseyin Sıdkı Halıcı’nın dokuduğu halılar arasında öyle bir halısı var ki onun için farklı. Mevlana Türbesi’ni ilmek ilmek halıya adeta nakşetmiş. Hobi olarak resim yapan Hüseyin Bey, yaptığı resimlere baktığında aklına resimlerini tezgahında dokumak gelmiş.

Mevlana Türbesinden çok etkilendiği için türbenin ön cephe resimlerini çizmiş. Eni 150 cm boyu 223cm olan halıda, 10 cm2 de 55 ilmek 55 sıra bulunuyor. Çözgüsü ve iplik ilmeleri yün eğirmesi olan halının tamamında %10 oranında makine ipi kullanılmış. Kök boya ve krom boya karışımlarıyla do-

kunan halının çizim ve renklendirilmesi tamamen kendisine ait. Halı 3 ay 15 günde tek kişi tarafından dokunmuş. Bu eşsiz el sanatına ömrünü adayan Hüseyin Sıdkı Halıcı’ya göre bu halının bir eşi daha yok. O’nun tek dileği el halıcılığının gelecek nesillere miras olarak kalması ve değer görmesi.

İki şey önemlidir,
Birincisi okyanus gibi bol haysiyet,
İkincisi Elif gibi dimdik şahsiyet !
Hz. Mevlana

Tahta Minareli Camiler

Tahta minareler diğer bir deyimle çardak/ahşap minareler 19. Yüzyılın sonu ve 20. Yüzyıl başına tarihleniyor.

Yazı ve Fotoğraflar: Osman Özkan

Yaşadığımız şehri keşfetmek istiyorsak galiba bir yabancıymış gibi yaklaşmak gerekiyor. Deli bir ırmak gibi akıp giden bir hayatın içindeyiz. Her gün koşuşturmaca içinde aynı yollardan geçip gidiyoruz. Öyle bir telaş içindeyiz ki etrafımızdaki güzellikleri fark edemiyoruz bile. Bazı zamanlar kentin boğucu havası sıkıyor, bunaltıyor insanı. Yıllardır aynı şehirde yaşayanların kaderi bu galiba. Yaşadığı şehirdeki değişiklikleri fark edemeyen, çocukluğundaki sıcaklığı arayan ama baktığında sadece betonarme binaları gören bireyleriz çoğumuz. Düzensiz kentleşme, trafik derken bu duruma alışıp gidiyor, yadırgamaz hale geliyoruz. Belki de umursamazlık...

Konyalı olmasam da kırk yılı aşkın bir zamandır Konya'da yaşıyorum. Çocukluğumda ve gençliğimde bana kimsenin anlatmamasından dolayı eski bir başkentte yaşadığımı sonradan öğrendim. Etrafımdaki güzellikleri geç fark ettim. Çocukluğumdan gençliğime geçiş yıllıydı. O zamanlar Muhacir pazarında Furkan Dede mescidinin tam karşısında bir apartman dairesinin zemin katında yaşıyorduk. İlk elifba derslerimi de tahta minaresi olan Furkan Dede mescidinde, Osman Dededen aldım. Furkan dede mescidi, uçuk mavi boyalı, tahta minareli bir mescitti. Cami görevlisi Osman Dede, fahri imamlık yapan bir pir-i fani idi. Bembeyaz sakalları ve mahalleli tarafından hayırsız addedilen bir oğlu vardı. Osman Dede, hak vaki oldu ve rahmet-i rahmana kavuştu, biz de o mahalleden taşındık.

Seneler geçip de Konya'nın kültürünü, tarihini, tarihi eserlerini araştırma hevesi (aşkı) içime doğunca ilk o mescide gittim. Baktım ki tahta minarenin yerinde yeller esiyor. Caminin din görevlisi ile konuştuğumda bir sürü şikayet dinledim. Meğer din görevlisi arkadaş camiye tadilat ettirmek için, haliyle eskimiş olarak gördüğü tahta minareyi yıktırması. Furkan Dede Mescidini minaresiz, dört köşeli (yapının oluşturduğu ilk intiba çok soğuk geldiği için bu tabiri kullanıyorum) güzel boyalı bir camii haline getirmiş. Kızıyordu ve anlayamıyordu hakkında niçin soruşturma açıldığını. Ben de diğer çardak minarelerin başına aynı

şeyler gelmeden aynı tipteki mescitleri tespit etmek kayıt altına almak için çalışmaya koyuldum. Haliyle çalışmamın çapı genişledi, akademik bir disiplinim olmadığı için mi nedir bilmem, o gün bu gündür Konya'yı dolaşırım ve nerede eskiye dair bir şey varsa kayıt altına almaya çalışırım.

Tahta minareler diğer bir deyimle çardak/ahşap minareler 19. Yüzyılın sonu ve 20. Yüzyıl başına tarihleniyor. Aziziye caminin 1867 yılında barok usulüne göre yeniden yapılması diğer yapı ustalarına özellikle ahşap ustalarına ilham oluyor.

Aziziye Camii

Bürümcek Başı
Camii

Konya'da kapısından büyük pencerele-
ri olan camii diye bilinen, İbrahim Hakkı
Konyalı üstadın deyimiyle "muazzam kes-
me taş"tan bu caminin minareleri Konyalı
ahşap ustalarına ilham kaynağı olsa ge-
rek. Saha araştırmalarımda Konya'da 40
civarında ahşap minareli cami/mescit tes-
pit ettim. Bu mescitlerin kahir ekseriyeti-
nin minareleri, Aziziye Cami minarelerinin
ahşaptan yapılmış şekline benziyor.

Yanık Camii

Konya gezilerimde çardak/ahşap mina-
relerin 3 tip olduğunu gördüm. Birinci
tip ahşap minareler yukarıda bahsetti-
ğim gibi Aziziye cami minarelerini örnek
olarak yapılan minarelerdi. Ahşap usta-
ları minareleri ana yapıya farklı şekiller-
de monte etmişler.

Kimi usta, Şaz Bey mescidinde
(Akcami) olduğu gibi giriş kapısının

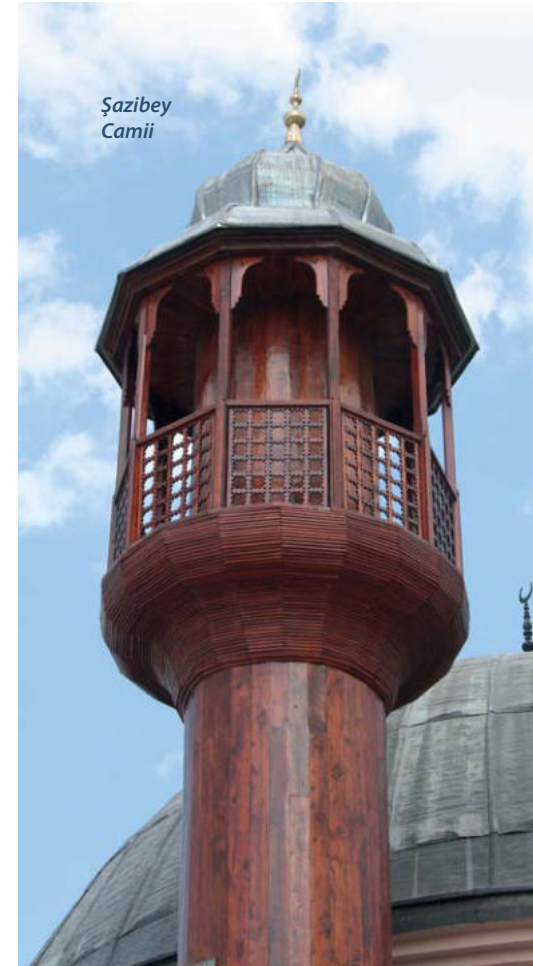
üstüne koymuş minareyi. Bazı ustalar
Tahtatepen Hacı Adil camiinde olduğu
gibi küt bir biçimde çatının üstüne ge-
lecek şekilde planlamışlar.

Bazıları da Şeyh Ulema İsgalaman cami-
inde olduğu gibi uzun ve bağımsız bir
minare olarak tasarlamışlar.

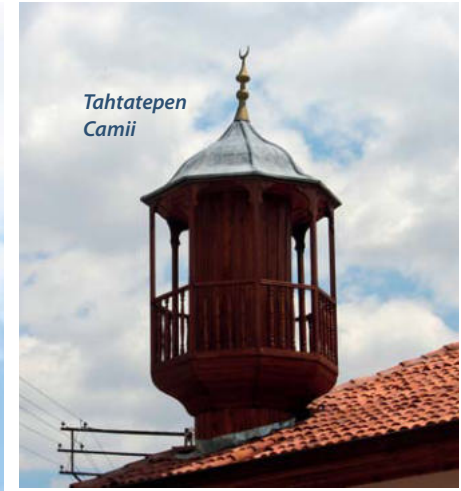
Tabii ki minareye girişler içerden ve yağ-
lı boya ile boyanmış küçük bir tahta ka-

pidan oluyor. Araştırmalarıma rağmen
bu minareleri yapan ustaların adı hiç
geçmiyor kayıtlarda.

Akören yolu üzerindeki Karaağaç kö-
yünde benzer bir ahşap minare tarzı
kullanılmış. Bu tip ahşap minarelere ci-
var köylerde de rastlamak mümkün

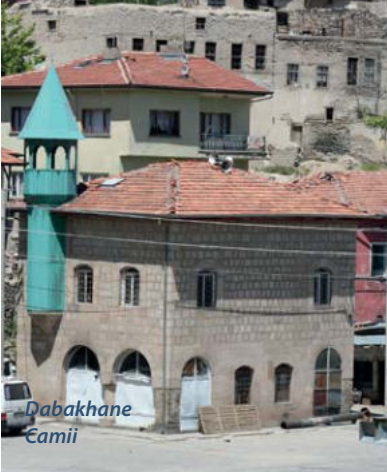
Şazibey
Camii

Tahtatepen
Camii

Karaağaç Köyü
Camii

Dabakhane Camii

Hatta Niğde'nin Bor ilçesinde İstasyon caddesindeki Dabakhane camide de aynı ustalar veya onlara öykünen yerli ustalar ahşap minare formunu kullanmışlar.

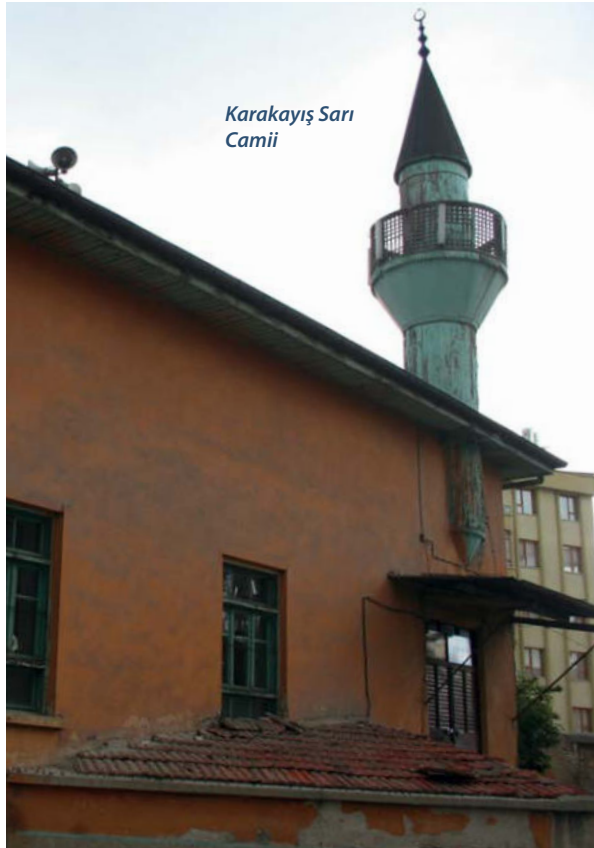
İkinci tip ahşap minareler herhangi sanat kaygısı düşünülmeden tamamen işlevsel olarak tasarlanmış. Genelde mescidin yola bakan dış cephesine sundurma tarzında ahşap bir eklenti yapılmış. Müezzin binanın içinden açılan bir kapıyla 1 metre kare alanındaki bu sundurma şeklindeki minareye çıkarak insanları kurtuluşa davet ediyor. Bu tip çardak minareye de Anadolunun çeşitli kentlerinde rastlamak mümkün.

Konya merkezinde Sitte i Banu Mescidi, Gurbi Cedid mahallesindeki Kosova Camii, Şükran Mahallesi mescidi, Saatçi mescidi, Bey sokağı camii, Keçeciler camii bu tip ahşap minareleri kullanıyor. Beyhekim Mescidini eski fotoğraflarında böyle bir ahşap minare görülüyor.

Üçüncü tip ahşap minareler Osmanlı devletinin klasik mimarisine uygun bir şekilde dizayn edilmiş. Konya'da bunun bir örneğine rastladım. Karakayış mahallesindeki Sarı Camii. 1870'li yıllara tarihlenen camii geç Osmanlı eserleri arasında gösteriliyor.

Sitte-i Banu Camii

Karakayış Sarı Camii

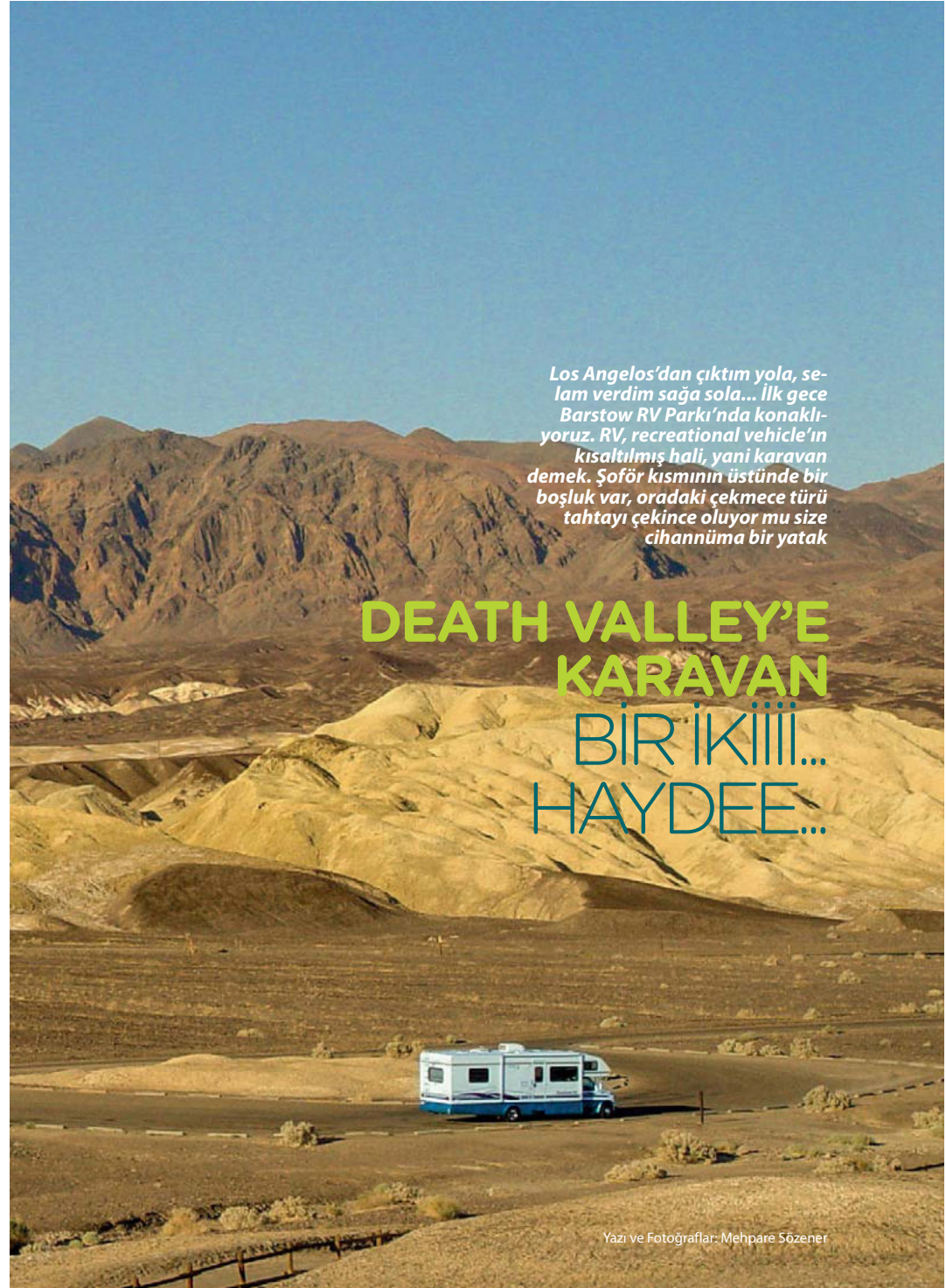
Sağlıklı günler dileriz...

RANDEVU
ALMAK İÇİN **444 1 274**

www.buyuksehirhastanesi.com

ÖZEL
Büyükşehir
HASTANESİ

*Los Angeles'dan çıktım yola, se-
lam verdim sağa sola... İlk gece
Barstow RV Parkı'nda konaklı-
yoruz. RV, recreational vehicle'in
kısaltılmış hali, yani karavan
demek. Şoför kısmının üstünde bir
boşluk var, oradaki çekmece türü
tahtayı çekince oluyor mu size
cihannüma bir yatak*

DEATH VALLEY'E KARAVAN BİR İKİİİİ... HAYDEE...

Los Angeles'dan çıktım yola, selam verdim sağa sola... İlk gece Barstow RV Parkı'nda konaklıyoruz. RV, recreational vehicle'in kısaltılmış hali, yani karavan demek. Şoför kısmının üstünde bir boşluk var, oradaki çekmece türü tahtayı çekince oluyor mu size cihannüma bir yatak? Sağ taraftaki masa kapanıyor ve iki yanındaki koltuklarla birleşiyor, iki kişilik bir yatak da orda oluşuyor. Sol taraftaki tek kişilik kanepede açılıp iki kişilik yatak oluyor. Bir de karavanın arkasındaki özel oda var.

1881'de Calico'da gümüş bulununca buraların kaderi bir anda değişmiş. 86 milyon \$'lık gümüş, 45 milyon \$'lık da boraks çıkarılmış, bu 22 salonlu, 1200 nüfuslu kasabada. O dönemlerde ki her kasaba gibi, bir Çin mahallesi, bir de kırmızı ışıklı malum mahallesi varmış elbette. Gümüş ons'u 1,31 \$'dan 63 cent'e düşüncü kederine terk edilmiş buralar. Hâlâ

gümüş varmış buralarda ama işleme maliyeti 9 milyon ve değeri ise 6 milyon. Bugün Calico'nun nüfusu sadece 9 kişi. Onlarda çalışanlar. Gerçek ev sahipleri ise bembeyaz sincaplar. Onun haricinde adı gibi 'Calico Ghost town' yani hayale şehir!

Adamın teki oldukça açılı bir yamaca ev yapmış. Evin zemini o kadar yamuk ki içeri girdiğiniz de başınız dönmeye başlıyor ve yerçekimi sizi bir yöne doğru çekiyor. Su yalağı her ne kadar yokuş aşağı duruyor gözükse de, su yokuş yukarı akıyor. Süpürgeyi odanın ortasında öylesine bırakın, hiçbir yere dayamaya gerek duymadan kendi başına ayakta duruyor.

'Baker' kasabasında dünyanın en büyük termometresini görüyoruz. Hava o kadar sıcak ki ısıyı ancak böyle büyük bir termometre ölçmeye cesaret edebilir. Ne de olsa 3.3 milyon akrelik Death Valley'e

birkaç saat mesafede bir yerdeyiz. Sanki otomatik araba yıkama makinasının kurutma bölümünün önünde duruyorum. Aramızda 'gittim, gördüm, öldüm' diye espri yapıyoruz. Gözlük takmadan dışarı çıktığınızda sıcaktan gözleriniz yanmaya başlıyor. Rüzgâr keşke esmese diyorsunuz. Sıcaklık zaman zaman 52 C dereceye çıkıyor. Oda gölgede. Ha bu arada hiç gölge yok! Olacak şey değil arabaların arasında, gündüz gözüyle bir tilki dolaşmakta. Birrrr...

Arabanız bozulursa sakın arabadan inip bir yerlere yürümeye falan kalkmayın, kavrulup kalırsınız diyor tüm tur kitapları. Cep telefonları da nanay! Death Valley, Batı yarımkürenin deniz seviyesinin 85m altında en alçak noktasına sahip, aynı zamanda 10km ötesi 3381m yüksekte.

Her yerde bulamayacağınız 900 farklı bitki, kum tepeleri, eski boraks maden-

leri, tuz gölleri, değişik kaya formasyonlu vadiler, mermer, mozaik kanyonlar, volkanik kayalar, joshua ağaçları ve uçsuz bucaksız çöl, görebileceklerinizden sadece bazıları. Bitkilerin bazıları su bulabilmek için köklerini bir insan boyunun on katına kadar yer altına uzatmayı başarmışlar. Kanguru fareler bir damla su içmeden tüm hayatları boyunca yaşayabiliyorlar. Yedikleri kuru tohumlardan suyu sağlıyorlar. Böbrekleri ise bir insana göre idrarlarını beş kez konsantre ediyor. Bilim adamlarına göre dünyanın geçirdiği her büyük jeolojik döneme ait kaya formasyonunu burada bulmak mümkün.

1849'da California Sutter's Mill'de altın bulununca, Amerika'nın her yerinden bu bölgeye akın başlamış. Bu dönemde göç edenlere 'kırkdokuzlular' adı verilmiş. Salt Lake City'e gelenler yiyeceklerini alır, kış başlamadan çölü geçermiş. Zira kar Sierra Dağları'na düşünce geçit vermezmiş ve Donner ailesi dağlarda yakalandıkları fırtınada ölmüş. Ekim'de bir grup daha Salt Lake City'e varmış ama dağları geçmek için oldukça geç bir vaktmiş. Haritada çölden geçen kestirme bir yol gözüküyormuş. Böylece 800km kazanacaklarmış. Çölde kanyonla karşılaşınca çoğu geri dönmüş. Yirmi vagon günler boyu kanyonu geçmeye çalışmış. Haritayı elinde tutan genç ise sabırsızlanmış ve gece grubu terk etmiş. Diğerleri ise batıya doğru gitmeye devam etmiş. Aylar boyunca Nevada ve California çöllerinde dolaştıktan sonra İspanyol çiftçiler tarafından kurtarılmışlar. Grupdan sadece bir kişi ölmüş. Ama yine de bu vadiye 'Death Valley' yani 'ölüm vadisi' adı verilmiş.

Burası hayalet şehir cenneti. Rhyolite taşından adını alan şehir saman alevi gibi bir yer. 1904 altın göçüyle ortaya çıkmış. 1905-1912 yılları arasında 3500-10 000 yerleşeni olan bu kasaba 1919'da terk edilmiş. Popüler günlerinde elli maden, üç su sistemi, üç tren hattı, telefon, telgraf ofisi, elektirgi, üç gazetesi, operası, bir senfonisi, beyzbol takımı, tenis sahaları, üç yüzme havuzu, iki hastanesi, sekiz doktoru, iki dişçisi, 19 hanı, 18 bakkalı, 53 bari, bir Katolik, bir Presbiteryan kilisesi ile bir mantar şehirmiş. NY'tan direkt mücevher getiren bir mücevher dükkanı

bile varmış. Kontes Morajeski dondurmacı bile açmış.

1906'da 76 yaşındaki Avustralyalı Tom Kelly, evinin duvarlarını 30 bin 'Budweiser' bira şişesi ve çamurla örerken millet dalga geçmiş. Bölgeye o günlerde tren yolu daha gelmediğinden, yapı malzemesi ile bir mantar şehirmiş. NY'tan direkt mücevher getiren bir mücevher dükkanı

en pahalı materyal olduğundan, Tom topladığı bu şişeleri yıkama zahmetine bile girmemiş. Ev hâlâ sapasağlam ayakta duruyor. Tüm duvarlar şişelerle kaplanmış. Bahçe de cam kırklarıyla süslenmiş.

Üç katlı İtalyan mermerli, mahogany parkeli, elektrikli, tuvaleti içinde 'Cook' bankasının artık sadece iskeleti kalmış.

İnsanlar taşınırken evlerin işe yarayabilecek kısımlarını söküp götürmüşler ki, yeni evlerinin inşaatında kullanabilsinler. O yüzden de evlerin sadece dış cepeleri kalmış.

Gece karavanda ki musluğu açıyoruz elimiz yanıyor. Su durduğu yerde kaynamış anlayacağınız. Death Valley'in geçesi muhteşem güzel, etrafta ışık kirliliği olmadığından binlerce yıldızı üstümüze

çekip uyuyoruz.

Herkese bir kabiliyeti vardır. Walter Scott'ın (Scotty) ki de palavra sıkamak. Herkese Death Valley'de altın madeni olduğu masalını anlatıp hisse senetleri satmış. Ali'den aldığı Veli'ye harcıp mükemmel bir hayat sürmüş. California ve Nevada otellerindeki harcamaları dilelere destan olmuş. Hakkında o kadar çok hikâye anlatılmış ki. Yok madene giden

kapı yatağının altındaymış, yok madenin girişi bir uçurumdaymış da hergün bir iple iner çıkarmış. Bu kadar zenginlik dedikodusuna hükümet neden vergi ödemediğini araştırmaya başlamış tabii. "İşadami değilim ki!" demiş. "Altın bulma ümidini yaşıyorum, maden arayıcısıyım," demiş görevliye.

Kentucky'deki evinden küçük yaşta kaçan Scotty, 1890'da Buffalo Bill Cody ile

Vahşi Batı şovunda ata binme akrobasi-leri yapmaya başlamış. Her tür akrobatik ata binme gösterisi sergiliyormuş. On iki sene dünyayı bu şekilde dolaşmış, ta ki bir gün işe geç kalıp Buffalo Bill tarafından kovuluncaya kadar.

Kimisi şatonun Scotty'nin olduğuna inanadırsun aslında şato Scotty'nin arkadaşı Albert Johnson tarafından yaptırılmış. Johnson 1899'daki bir tren

kazasında sırtını incittikten sonra sırt ağrılarından şikâyet eden, asıl mesleği mühendislik olan, Chicago'lu bir sigorta yatırımcısıymış. Johnson oldukça dindar ve etrafında saygı duyulan bir insanmış. Scotty ile ortak bir yanları yokmuş anlayacağınız. O da Scotty'nin tuzağına düşüp şu nerde olduğu bilinmeyen altın madenine para yatırmış. Johnson altından payını almayı bekleye dursun, ak-

lina gelen gelmeyen her tür terslik gelmiş madenin başına, Scotty'de hikâye bol nasılsa, oyalayabildiği kadar oyalamış adamı. Johnson sonunda madeni görmek istemiş. Scotty temmuzda gel beklerim dediye de, Johnson akıllı çıkıp kavrurucu sıcak yerine kış mevsiminde gitmiş. Death Valley'in kuru havası Johnson'un alerjilerine ve küçükken geçirdiği tren kazasından kalan sırt ağ-

nlarına iyi gelince her sene vadiye gelir olmuş. Madeni bulamamış ama sağlığına kavuşmuş. On sene sonra 1920'de burada bir kışlık ev yaptırmaya girişmiş. Scotty bu, durur mu? Herkese iki milyon dolara ev yaptırmaya başladığını anlatmış. Elbette paralar altın madeninden gelen kazançtan. Johnson'da az değil hani. Bu oyuna katılmış, gazetecilere Scotty'nin bankacısı olduğunu ve evi Scotty'nin yaptırdığını söylemiş. Sonraki yıllarda şatonun bir kısmını otel olarak kullanmışlar. İnsanlar ülkenin dört bir yanından, Amerika'nın en zengin altın madeniyle neler yapılabildiğini görmeye gelmiş.

Şatonun çinileri İspanya'dan getirilmiş ve özel olarak şato için dizayn edilmiş. California'nın özel ağacı olan 'redwood' ağaçlarından yapılan tavan, yerine yerleştirildikten sonra oyulmuş. Şato enerji

açısından kendi kendine yeten bir ev. Enerji nehirlerden sağlanıyormuş. Ev sıcak olmasın diye perdeler sürekli kapalı tutuluyormuş. Odalardaki küçük kapakçıklar bir zincir vasıtasıyla açılıncaya, bodrumda bulundurulmuş soğuk suyun üstüne üfletilen hava odalara yavaşça püskürtülüyormuş. Bitirilseymiş, ABD'nin 83m uzunluğunda zamanının en büyük yüzme havuzuna sahip şatosu olacaktı. Bir avize 250 kg ağırlığında. Scotty koyun derisinden yapılan perdeler için eşek derisinden diye hikâye düzüyormuş. Müzik odasında dizel yakıtla çalışan bir org var ve kendi kendine çalan bir de piano. 50.000\$'lık org malesef sıcaktan bozulmuş. İnşaatta çalışan Kızılderililerin eşleri de onlarca sepet örmüşler, Bayan Johnson'a. Bugünlerde tanesi 300\$'a satılıyor, siz sadece sepette yatan serveti düşünün. Johnson, sırf stako duvarlı bu şatonun mobilyalarını

yaptırabilmek için bir mobilya fabrikası satın almış. Alkol ateşiyle alazlanan mobilyalar antika görünümüne sahip olmuş.

Aslında Scotty bu şatoda yaşamamış ama namı yürüdüğü için herkes bu şatoyu Scotty'nin şatosu diye adlandırmış. Scotty sadece misafirleri eğlendirmek için geldiğinde şatoda kalmış.

Johnson bir gün karısıyla şato yakınlarında bir araba kazası yapmış ve karısı ölmüş. Kendini hiç affetmeyen Johnson 2.5 milyon \$'a mal olan şatoyu devlete 850.000 \$'a satmak istemiş ama savaş zamanı olduğundan devlet ilgilenmemiş.

Sevgili okuyucum şimdi kaçmak zorundayım, karavanın pis suyunu birinin boşaltması gerekiyor. İş başa düştü...

HASAN KULU

Hayatın Vazgeçilmezi...

Doğayla bütünleşik bir yaşam düşüncesinin hızla yayılması, ahşabın geri dönüşebilen, çevre dostu bir ürün olması, ahşabın verdiği renklerdeki sıcaklık, dokusuyla oluşturduğu otantik görünümü gibi bir çok özelliğinden dolayı mekanların vazgeçilmezi olmakta. Kullanımı her geçen gün artmakta olan ahşap, inşaat ve dekorasyon sektörünün yanısıra daha bir çok alanda kullanılmaktadır. Hasan Kulu Orman Ürünleri sektöründeki 65 yılı aşkın tecrübesi ve zengin ürün çeşitliliğinin yanısıra sektördeki lider kuruluşlarla yaptığı ortak çalışmalarla üretim ve hizmetlerini artırarak en iyiyi sunmaya devam etmektedir.

Laminat Parke , Isıl İşlem Ahşap Palet ve Sandık, Kamelyalık Kereste,
F. Joint Lamine Profil ve Panel, İnşaatlık ve Doğramalık Kereste, Fırınlı Masif Çam ve Kayın Parke,
Fırınlı Taban Lambri, Döşeme Tahtası, İthal OSB ve PLYWOOD

0332 2489184
2483095

www.hasankulu.com
info@hasankulu.com

Ağaç İşleri Sanayi Kırnımlı Sk.
No:35 PK 42300 Selçuklu/KONYA
Faks: 0332 2493176

HASAN KULU
Orman Ürünleri A.Ş.

Türkiye’de Bir İlk

Hilmi Nakipoğlu

Fotoğraf Makineleri Müzesi

Röportaj: Benian Çulhaoğlu

Ülkemizdeki en büyük fotoğraf makineleri ve malzemeleri koleksiyonuna sahip iş adamı, müteahhit, koleksiyoner ve aynı zamanda eğitim kurumları sahibi Hilmi Nakipoğlu ile Camera Museum’da sohbet ettik.

Çocukken fotoğraflarla ilişkiniz nasıldı? Fotoğraf makinelerine merakınız o yıllarda mı gelişti?

Fotoğrafla gerçek anlamda 12 yaşında tanıştım. Bir paket siyah beyaz fotoğraf kartı, birkaç tane siyah beyaz 6x6, 6x9 negatif film temin ettim. Baskı için bir karanlık odaya ihtiyaç vardı. Kırmızı ışığın olması gerekiyordu. Bir de banyosu için gerekli kimyasallar. Annemin çeyiz sandığını karanlık oda olarak kullandım.

Kardeşim asistanımdı. İlk defa fotoğraf baskısını gerçekleştirmekten duyduğum heyecanı tarif etmem mümkün değil. O dönemlerde fotoğraf makinem bile yoktu. Fotoğrafçıda çalışan arkadaşlardan aldığımız tariflerle başladık. Sonra cep harçlıklarım ile İtalyan marka plastik makine aldım. Ailemin, akrabaların, arkadaşların fotoğraflarını çekiyordum. Merakımı bilen okul müdürümüz merhum Burhan Anıl okulda karanlık oda kurmamı sağladı. Evlenince de evimin kilerini karanlık oda olarak kullandım. Hatta orada kullandığım siyah perde karşıda duran üzerinde ‘İstanbul Hatırası’ yazan perdedir.

Fotoğraf makineleri koleksiyonu yapma fikri nasıl doğdu? Koleksi-

yonunuzu nasıl oluşturdunuz?

Fotoğraf makinelerinin bir insan gibi gözünün olduğunu, yani lensi; belleğinin olduğunu yani hafızası ve her makinenin de yaşamda farklı anılarının olduğunu düşünürüm. Fotoğrafa yansıyan görüntü o devri yansıtan belgedir aynı zamanda. Bir kere hayatıma girmişti. Eskiçilerden, bitpazarlarından, seyyar satıcılardan birer ikiye toplamaya başladım. 1971’den 1997 yılına kadar ki 26 yıllık dönemde yaklaşık 900 adet makine topladım. Her ülkenin hemen her markasından vardı. En şahanesi Alman malı Leica’dır. Bugün bile bir tanesine sahip olan kendini şanslı hisseder. Ben de 52 adet vardı. Kodaklar, Zenitler, Canonlar... en eskisi 1896 yılına ait.

Sonraki 1911 yılına... Yani Balkan Savaşı dönemine rastlıyor. Çoğunlukla savaş fotoğrafları çekilmiştir diye düşünüyor insan.

Müzenin hikâyesinden bahsedermisiniz?

Her geçen gün artan merakım sonucunda gün geldi evimde koyacak yer kalmadı. Hedefimde müze kurmak fikri vardı. Kismet, 30 Mayıs 1997 gününymiş. Dönemin Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel'in açılışını yaptığı içinde bulunduğumuz Nefus Nakipoğlu Zihinsel Engelliler Bağış Okulu ve Müze aynı anda faaliyete geçti. Dünyada üretilen makinelerin %85-90'u var. Sinema makineleri, eski filmler... Şu an müzede 1250

makine bulunuyor. Ayrıca evde de 200'ü aşkın makinem var. Halen de gelmeye devam ediyor. Türk musikisinin önde gelen isimlerinden Prof. Dr. Nevzat Atlığ hocamızın film makinesi bana hediye edildi. Kimi zaman kapanan fotoğraf stüdyoları makinelerini buraya getiriyor. Kimileri vasiyet ediyor makinemi müzeye teslim edin, diye. Benim de vasiyetim çocuklarıma, torunlarıma bunu devam ettirmesi.

Tasarımı da size ait sanırım. Müze de vakit geçirmek çok keyifli olsa gerek...

Tamamen kendim tasarladım. Kim görse bundan başkası olmaz diyor. Kapsamı, farklı markalardan oluşması bakı-

mından ülkemizin ilk ve tek müzesi diyebilirim. Dünyada da sayılı müzelerden biri. Kültür Bakanlığı'nın çıkardığı Türkiye Müzeleri Kataloğu'nda yer alıyor. Kimi zaman alırım bir makineyi "Ey benim eski dostum, hadi bakalım kültürlük yapalım," diyerek deklanşörü oynatırım. Tık, tık... Her tık bir karedir fotoğrafta. "Fotoğraf tek karede bir dünyadır," der sayın Ara Güler. Radyo-televizyon-sinema üzerine eğitim gören öğrenciler temel fotoğrafçılığı burada öğrenebiliyorlar. Bizzat kendim anlatıyorum.

Zaman ayırdığınız ve bu güzel sohbet için çok teşekkür ederim. Son olarak çocukların sizin en değerli varlığınız olduğunu

biliorum. Fotoğrafçılık ve koleksiyonerlik üzerine neler tavsiye edersiniz?

Çocuklara bu kültür ve bilgi mirasını aktarmalıyız. Biz koleksiyonerler geçmişin değerlerini geleceğe taşıyan köprüleriz. Çocukların ya genlerinde ya da içinde vardır. Onu açığa çıkarmak gerekir. Böylece çocuk yön bulur. Anne-babalara iş düşüyor. Eğitimcilere iş düşüyor. Çocukken oyuncaklarını saklatıp, dolaplara koydurabiliyorsam, kırıp dökmeden

biriktirtip bilgiler edindirebiliyorsam o çocuklar birer koleksiyoner adayı olur. Okullarımda bunu yapıyoruz. "Haydi, Çocuklar Koleksiyon Yapalım" sloganıyla sergiler düzenliyoruz. "Gülümse-Gülümset" adlı fotoğraf yarışmaları yapıyoruz, bunları sergiliyoruz. Okulumuzda eğitim, kültür ve sanat bir arada. Nakipoğlu Eğitim-Kültür ve Sanat Vakfı olarak her ay çoğunluğu maddi imkânları olmayan zihinsel engelli 200 öğrenciye 100 saat eğitim veriyoruz. Büyük mutluluk be-

nim için. Onların gözlerinin içine bakıp huzur buluyorsam kendimi cennette farz ediyorum.

CAMERA MUSEUM

Eski Osmaniye Caddesi, Nefus Nakipoğlu Zihinsel Engelliler Okulu.

Hafta içi her gün 09:00 - 17:00

İletişim: [0212] 543 09 20

info@cameramuseum.com.tr

Her gün bir yerdən göçmek ne iyi.
Her gün bir yere konmak ne güzel.
Bulanmadan, donmadan akmaq ne hoş.
Dünlə bərabər gitti, cancağızım,
ne kədər söz varsa düne aitt.
Şimdi yeni şeylər söylemək lazımdır.

Hız. Mevlâna Celâleddin-i Rûmî

Hız. Mevlâna'nın

744.

Vuslat Yıldönümü

köse bucak
Dünya

GÖÇEBE KÜLTÜREL MİRAS ÖGESİ “ŞIRDAK”

Göçebe kültüründe döşemede kullanılan ayrı bir emek ve işçilik isteyen keçe sanatı vardır. “Keçe halı” diye tanımlayabileceğimiz bu kültürel sanat ürününe “Şırdak” denmektedir.

Yazı ve Fotoğraflar: Salih Doğan

Türkler tarih boyunca hep hareket halinde yaşamış, göçlerle birlikte kendi yaşam biçimlerini ve kültürlerini başka topraklara taşımışlardır. Göçebe Türk halkının geleneksel yaşam serüveni içinde yurt, çadır, boz uy, kızıl adlarıyla bilinen; ehlince kolayca kurulup kaldırılan barınma evleri, olmazsa olmazların başında gelir. Keçe ise bu göç kültürünün en önemli ögesidir. Gerek çadırın dış muhafazasında gerekse iç döşeme alanında kullanılan keçenin bir çeşidi vardır ki, diğerlerinden farklıdır.

Göçebe kültüründe döşemede kullanılan ayrı bir emek ve işçilik isteyen keçe sanatı vardır. “Keçe halı” diye tanımlayabileceğimiz bu kültürel sanat ürününe “Şırdak” denmektedir.

Türk dünyasında bilinen, yaygın olarak halen Kırgız kültüründe kullanılmakta olan Şırdak; göçebe kültürünün sembolik kültürel miras öğelerindendir. Bu keçe halıların, Ala-Kıyız ve Şırdak diye adlandırılan iki türü vardır. Bu çeşit sergilerde bilgi, beceri, süslemeler, motiflerin anlamı ve halı dokuma sanatına ilişkin kullanılan geleneksel yöntemlerin tümü, Türk halklarının kültürel kimliğinin temelini oluşturan ve devamlılığını sağlayan unsurlardır. Zira evlerin döşemesinde ve sıcak bir ortam oluşturulmasında bu halıların çok önemli bir yeri

vardır. Türk göçebe kültürünün günlük hayatının ayrılmazı olan Şırdak, Kırgızların keçeden yapılmış ünlü, renkli ve desenli yer kilimidir.

Keçe halıların yapımı, aynı zamanda toplumsal birlik ve beraberliği güçlendirmenin yanı sıra soyut kültürel mirasın, geleneksel el becerilerinin tıpkı Türklerin tarih serüveni içerisinde yaptıkları göçler gibi kuşaktan kuşağa aktarılmasını sağlamaktadır.

Genellikle kırsal kesimde ve dağlık bölgelerde yaşayan yaşlı kadınlar bu el

sanatını, ailelerindeki genç kızlara öğreterek tıpkı bir usta-çırak ilişkisi düzeninde nesilden nesile aktara gelmişlerdir. Günümüz dünyasındaki değişim ve dönüşüm hızı maalesef bu kültürleri hızla tüketip yok etme aşamasına getirmiş, insanların yaşam biçimleri, alışkanlıkları, gelenekleri, kültürleri başka hegamonik kültürlerin işgali ile karşı karşıya kalmıştır. Bundan dolayı bu sanatı icra eden kişi sayısı az olmakla birlikte çoğunlukla kırk yaşın üstündedir ve bu nedenle ne yazık ki Ala-Kıyız ve Şırdak halı dokuma sanatı yok olma teh-

likesi ile karşı karşıyadır.

Son zamanlarda kültürel mirasları koruma adına yapılan çalışmalar sayesinde yerel el sanatları günümüze uyarlanarak yeni ve modern hale gelmekte ve hızla gelişmektedir. Göçmen halkın bir parçası olan çadırı (boz uy) Şırdak'sız ve Ala-Kıyız'sız düşünmek mümkün değildir. Şırdak göçmen halkın yaşam biçimine uygun bir ürün olup; kışın sıcak, yazın serin tutarak göçebe hayat yaşayan halk için birçok yönden faydalıdır.

Doğal keçeden imal edilen Şırdak evin en güzel köşesine serilir, en değerli misafirlerin onur üzerine oturtulur. Geleneklere göre kız çocukları henüz evlenme

çağına gelmeden yapımına başlanan Şırdak, genç kızların evlendiği zaman çeyiz sandığının vazgeçilmezi haline gelmektedir.

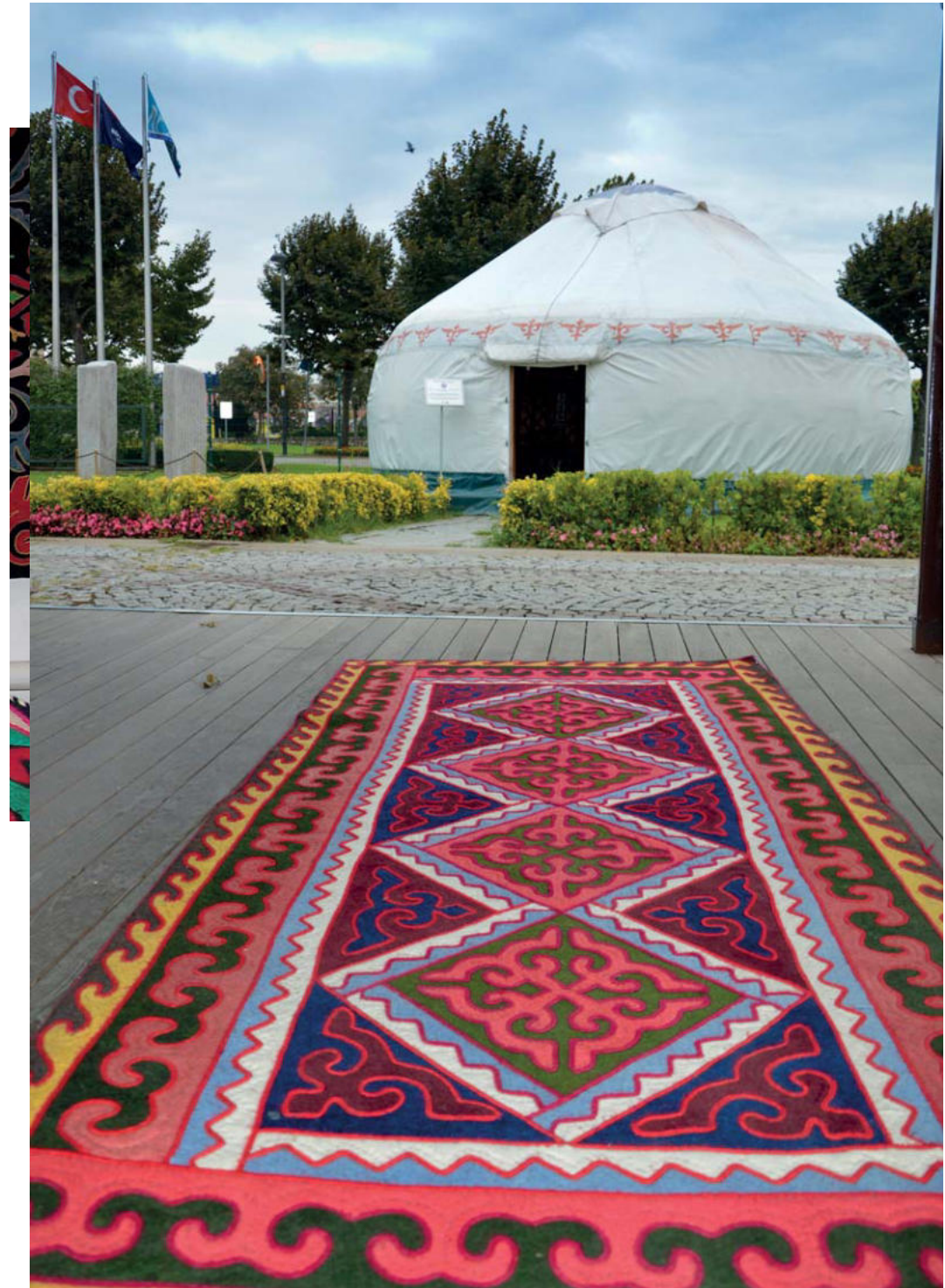
Şırdak şimdilerde hem göçebe yaşamı içerisinde hem de modern mimari içinde çok önemli bir sergileme ürünüdür. Geleneksel yöntemlerle yapılan bu sanat eseri birçok aşamadan geçerek, insanı resimlerde gördüğümüz renklerin büyüleyici atmosferine çeken bir güzelliğe dönüşür.

Kırgızistan Kültür, Enformasyon ve Turizm Bakanlığı, Kırgızistan'ın Naryn bölgesi Ata-Başı ilçesinde bu yıl 28-29 Haziran'da VII. Halk ve Dekoratif Sanat

Festivali "Kırgız Şırdak" etkinliğini gerçekleştirdi. Festival Kırgız halkının kültürel mirasının korunması, keçe sanatının geliştirilmesi ve Şırdak yapan eli yatkın Apa'ları destekleme maksadıyla düzenleniyor.

"Sürdürülebilir Ekonomik Kalkınmanın Teşvik Edilmesi" adlı bakanlık programının desteğiyle 2009 yılında başlatılan "Kırgız Şırdak" adlı bir proje, hem bölgenin ekonomik gelişimi için bir araç, hem de turistleri ülkeye çekmek için kullanılacak bir etkinlik olarak düşünülmüştür.

Günümüzde Kırgızistan'da bu kültürel miras öğesinin dekoratif amaçlı yeniden yorumlanarak farklı sergileme tek-

nikleriyle hem geleneğin yaşatılması, tanıtılması hem de Avrupa ülkeleri ve Amerika'ya ihracatı yapılarak ekonomik bir kazanca dönüştürülmesi sağlanmıştır.

Şırdak yapımı ağırlıklı olarak Kırgızistan'ın Narın bölgesinde yapılmaktadır. Coğrafi konuma ve yaşam şartlarına bağlı olarak hayvancılığın yoğun olarak yapılması, keçe yapımında kullanılan bölge koyunlarının özelliği, el sanatlarının gelişmişliği açısından bu bölgeyi öne çıkartmıştır.

Örneğin orta boy bir Şırdak'ın yapılışı yaklaşık bir ay sürer. Tamamen el yapımı olan ve her bir parçası oradaki orta yaşın üzerindeki nur yüzlü Apa'ların maharetli elinden çıkan Şırdak'lar daha ayrı bir güzellik taşır.

Günümüzde hızla gelişen el sanatları ve popülerleşen Şırdak yapımı günden güne daha da önem kazanmıştır. Birçok yerel ve özel firmanın yurt dışına ihrac ettiği Şırdak, Kırgız Kültür Bakanlığı'nın destekleri ile düzenlenen festivallerle dünyanın ilgisini çekmeyi başarmıştır.

Günümüzde Şırdak'ı her yerde görmek şansına sahip değiliz. Ancak İstanbul'da İ.B.B. Kültür A.Ş. Topkapı Türk Dünyası Etnografik Kültürel Miras alanında

bulunan Kırgız Çadırı içerisinde, şimdiki Kırgızistan Başbakanı Sn. Sooronbay Ceenbekov'un Oş belediye başkanı olarak ziyaretinde söz verip müzemize armağan ettiği çok güzel bir "Şırdak" yer döşemesi olarak kullanılıyor. Türk Dünyası geleneksel kültürel miras öğelerinin sergilendiği bu alana gelip Şırdak'ı görebilir, kardeş boylar ile ortak geçmişimize dair bir yolculuğa çıkabilirsiniz...

***Ala-Kıyız ve Şırdak, 2012 yılında UNESCO İnsanlığın Somut Olmayan Kültürel Mirasının Temsili Listesi'ne kaydedilmiştir.**

<https://www.azattyk.org/a/28585184.html>

<http://kmb3.kloop.asia/2014/05/02/ky-rgy-z-shy-rdagy-akshny-n-murunku-priezidentin-j-nd-saly-ny-p-turat/>

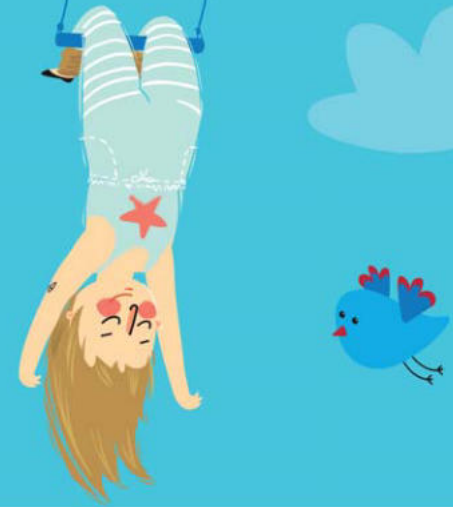

DERSİMİZ HAYAL BİLGİSİ

Konumuz eğitimde zekâ ve yeteneğin önünün açılması

Çocuklarımızın hayallerinin önünü açacak, yetenek ve zekâlarını keşfetmelerini sağlayacak bir eğitim sistemi mümkün. Bu amaçla Zekâ ve Yetenek Eğitimi Buluşmaları'nda bir araya geliyoruz.

21 Ekim 2017 - 12 Mayıs 2018

ÖZEL
YETENEKLİ
ÇOCUKLAR
Araştırma
Merkezi

www.cocukvakfi.org.tr
facebook.com/cocukvakfi
twitter.com/cocukvakfi
youtube.com/c/cocukvakfi

<http://sisli.meb.gov.tr>
facebook.com/sislimem
twitter.com/sislimem

DESTANBUL

www.destanbul.com.tr

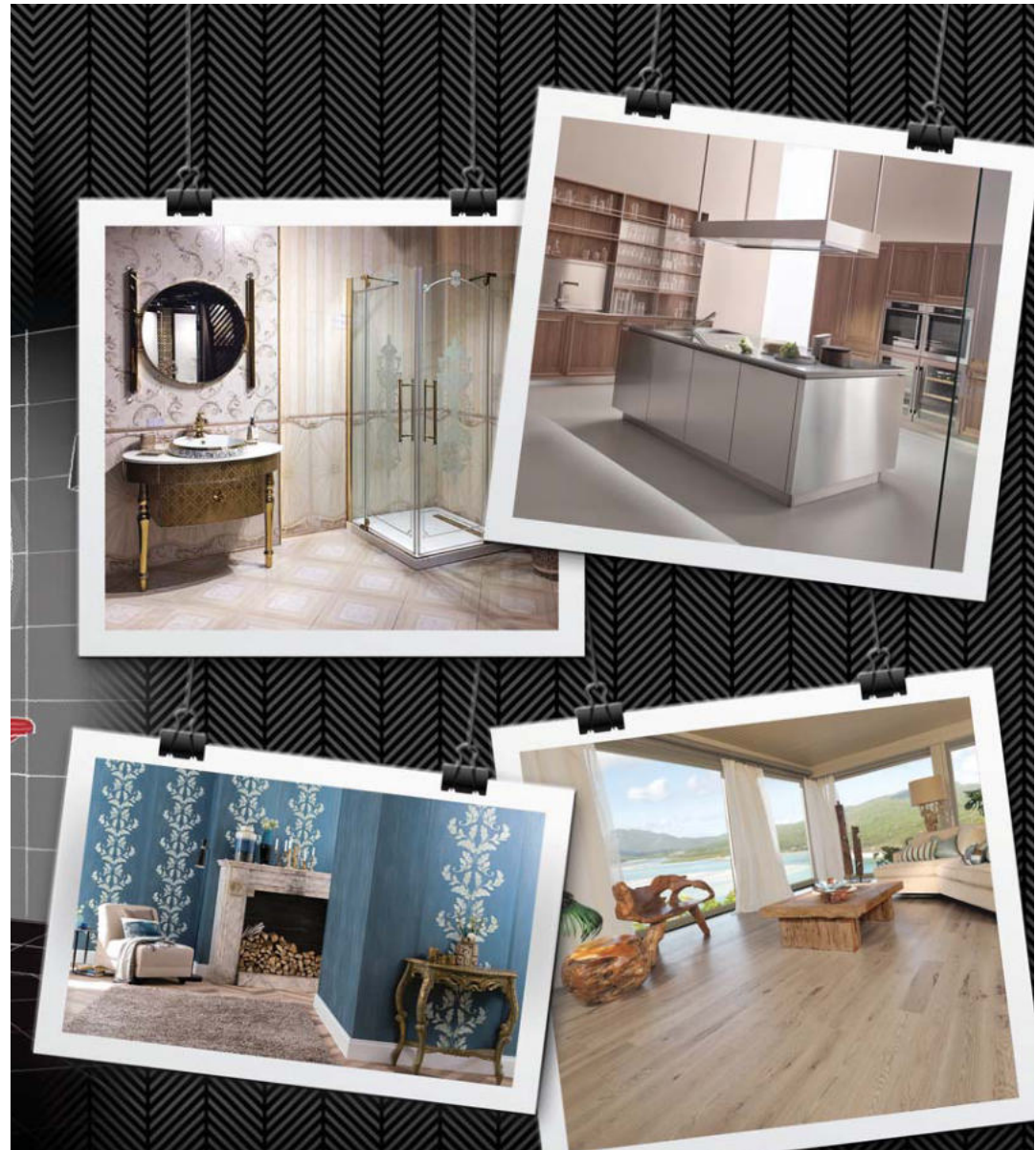
www.turmak.com.tr

**DESTANBUL
İSTANBUL MALTEPE**
Bağlarbaşı Mahallesi
Sakarya Sokak No: 34
Tel: (0216) 399 59 00

**DESTANBUL
KONYA**
Vatan Caddesi No:13
Tel: (0332) 350 20 10
Fax: (0332) 350 20 35

**DESTANBUL
KAHRAMANMARAŞ**
Şehit Abdullah Cevuş Mh.
Dr. Mustafa Or Cd. 20/6
Tel: (0344) 215 77 53

BAYILIK VERİLECEKTİR

SALONI VENUS BALDOCER PAMEJA Reolonda MAPISA CICOORES RAK Mayalica GEMMA BEMARCO CAVARELLI ENGRES
Bella Graniser QUA GROHE Ideal BOCCHI Artemis SCHELL HUPPE CO.SANOVIZ VISTA DORO LUCCO Armadi Art bodello
Sonia TEWAC PERLA BDB BERO PAMMATI 118-MACS BLANCO JEMER elica GORENOL atstone Nuben STONEWAP KENNERKE NEOC DEKOR
KRONOSwiss balterio DESIGNFLOOR CLASSON wincor KHRÖMA INVICTA SETA KIRAFOLL D-BASF ARI pandomo ENGRES

Japonya'nın İncisi Miyajima

*Japonya'nın en güzel man-
zarasına sahip üç yerinden
biri olan Miyajima adası,
Hiroshima'nın batısında
bulunan bir iç deniz olan
Seto Inland Denizi'nde
yer almakta.*

Yazı ve Fotoğraflar: Prof. Dr. Zerrin Şentürk

Yanımda tripodum, üstünde fotoğraf makinem ve değerli ada sakinleri geyik arkadaşlarla bütünleşmiş, huzurlu ve heyecanlı... Japonya'nın en güzel manzarasına sahip üç yerinden birinde deklanşöre basıyorum...

Tarih, gelenek, yeşillik, doğa harikası gelgit ve ışıklar içinde bir ada: MIYAJIMA

Japonya'nın en güzel manzarasına sahip üç yerinde biri olan Miyajima adası, Hiroshima'nın batısında bulunan bir iç deniz olan Seto Inland Denizi'nde yer almakta. Hiroshima'dan Miyajimaguchi istasyonuna gelip, 10 dakikalık feribot yolculuğu ile adaya ulaşmak mümkün. Henüz feribotta seyahat halindeyken bile adanın simgesi olan O-Torii sizi tüm ihtişamı ile

karşılama. İlk bakışta denizin içinde bulunan ve yüzer gibi görülen bu kapı, deniz çekildiğinde sizi adeta kucaklamaya hazır beklemekte. Gel-Git olayını en güzel şekilde yaşayabileceğiniz yerlerden birisi burası. 60 ton ağırlığındaki O-Torii'nin 16 m yükseklikteki sütunlarının taşıdığı 24 m genişlikteki eğimli tepe çatısının doğu kısmına "güneş" ve batı kısmına "ay" şekilleri işlenmiştir. Harika bir mimari sunan sütunlar yere gömülü değildir ve sadece kendi ağırlığıyla ayakta durmaktadır. Denizin en yüksek olduğu seviyede suya düşen yansıması harika bir görüntü sergilemekte bize. O-Torii, adadaki en önemli tapınak olan Itsukushima Shinto Tapınağı'nın en büyük

kapısı.

Tapınak altıncı yüzyılın ikinci yarısında yapılmış ve sonraları ilaveler yapılmak suretiyle ve geçirdiği yangınlardan sonra tekrar yapılandırılmış olup, köprüler ile birbirine bağlanmıştır ve 1996 yılında Dünya Kültür Miras Listesi'ne girmiştir. Gece olunca taş fenerler yandığında,

tapınak ve 200 m ilerisindeki O-Torii sizi daha da büyülemekte ve yanından ayrılmak daha da zorlaşmakta.

Itsukushima Tapınağı'nın yukarısında bulunan Tahoto, 15,6 m yüksekliğinde bir pagoda. Alt kısmı kare ve üst kısmı yuvarlak şeklinde bir kombinasyon sunar size. Bir noktadan fotoğrafladığınız

da ise O-Torii ile birlikte harika bir kadrāj, portfolyonuzda önemli bir yer alır.

Feribot iskelesinde adaya iner inmez sizi adanın sakinlerinden! "geyikler" karşılar. Nara şehrinde olduğu gibi, aslında yabani olan bu kutsal arkadaşlar, insanlarla kaynaşarak arkadaş olmayı başarmışlardır. Öyle ki; fotoğraf çektirirken kadrāja

girmeyi de ihmal etmezler.

İskeleden Itsukushima Tapınağı'na uzanan cadde, yiyecek ve hediyelik eşya dükkanlarıyla adeta bir alışveriş cennetidir. Burada kısa bir mola verip, kokusu yol boyunca hissedilen ve kömür ateşinde pişen ıstiridyeye yemeden geçmek olmaz. Ben de uzun kuyruğa girip ıstiridyeye

yemeği ihmal etmedim tabi ki de. Sonuç mu: Oishii. Ayrıca "momiji manju" (akça-ağaç yaprağı şeklinde kurabiye) tatmak da gelenek haline gelmiştir. Ayrıca eski taşıtlardan biri olan ve Japonların el yardımıyla çektiği arabalarla nostalji yaşamınızı tavsiye ederim.

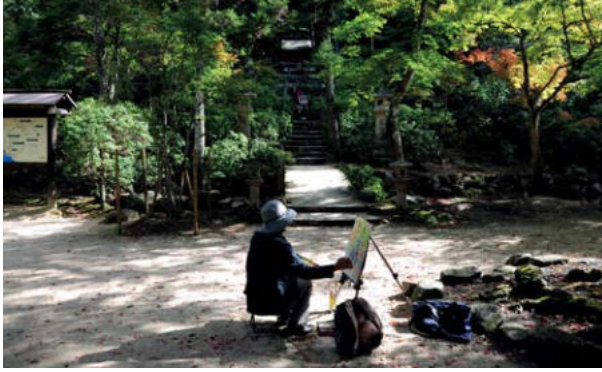
Miyajima Adası kutsal olması yanında

büyüleyici bir doğaya sahip. Adanın görülməsi gereken yerlerinden birisi de, en yüksek yeri olan ve Hiroshima'yı da görebileceğimiz bir manzara sergileyen Misen Dağı. Dağa teleferikle ulaşabileceğiniz gibi yürüyerek de çıkabilirsiniz. Misen Dağı'na giderken eteğinde bulunan Momijidani Park'a uğramadan ol-

maz. Özellikle baharda sakura ve sonbaharda akçaağaçlar harika bir tablo sunar size. Bu zamanlarda park içinde doğanın güzelliğinden ilham alan kişileri resim yaparken fotoğraflamak da ayrı bir zevk.

İskeleden 20 dakika uzaklıkta bulunan ve önemli bir Budist Tapınağı olan Daishoin Tapınağı'nın bahçesindeki merdivenleri çıkarken dua çarklarını çevirmek, üzerinde yazılan duaları okumakla aynı anlama gelmekte.

Toyokuni Shrine, 5 katlı Pagoda, Omoto Shrine ve Park, Homotsukan, Kiyomori Shrine, Daiganji Temple, Akvaryum, Miyajima Adası'nda görülmesi gereken diğer yerler olarak listelenebilir.

Dinlenmek ve huzur bulmak istiyorsanız Miyajima Adası'nda birkaç gün geçirmeyi ihmal etmemenizi tavsiye ederim.

rıza turizm
seyahat acentası

GEZMEK İÇİN..

444 0 818

www.rizaturizm.com

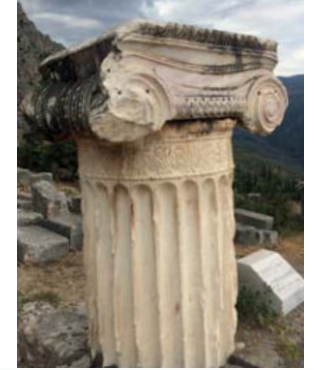
“Kendini Bil”...
“Nosce Te Ipsum”

Olimpos’un İncisi Delphi Antik Kenti

Yazı ve Fotoğraflar: Fırat Şahin

Her gerçek motorcunun aklının bir köşesinde, bir sabah erkenden uzaklara basıp gitmek hep vardır. Hele de görmeyi çok istediği yerler varsa o uzaklarda...

Antik Yunan tarihine meraklı olan herkesin görmek istediği en önemli yerlerden biridir “Delphi”. Özel olmasının en önemli nedeni ise sadece sıradan bir antik kent olmayıp, kutsal bilicilik merkezi özelliği ile Oracle, yani geleceği söyleyen rahiplerin yaşadığı bir yerdir. Yunanistan ana karasında Delphi Apollonia’nın, Anadolu ana karasında karşılığı ve aynı önemdeki bilicilik merkezi ise Dydyma Apollonia antik kentidir.

Krallar, imparatorlar önemli kararlar arifesinde (savaş, yeni koloniler kurma, salgın hastalıklar, yeni halef atama gibi stratejik kararlar...) bu kentlerdeki rahiplere ne yapmaları gerektiğini sorarlar, onlarda kestikleri kurbanların iç organlarına bakarak en doğru kararın ne olacağını açıklardı. Dört ayaklılardan domuz, kuşlardan ise güvercin asla kurban edilmezdi.

Baş tanrı Zeus dünyanın ortasını tespit etmek için bir tane doğuya, bir tane de batıya kartal uçurur. Kartallar tam Delphi’de karşı karşıya gelirler. O zamandan beri burası dünyanın tam ortası olarak bilinir. Bunu da tescillemek için de Zeus, kentin orta yerine kocaman bir taş atar. Bu taşın ismi de “Omphalos”dur...

Diğer tüm şehir devletleri de, Delphi’i ile aralarını iyi tutmak adına inanılmaz güzel hediyeler sunarlar, bu paha biçile-

meyen hediyeler kentin her yerini süsler. Bunların en önemlilerinden biri bugün Sultan Ahmet Meydanı’ndaki burmalı sütündür. Orjinal yeri Delphi olan bu sütunu, 1.Konstantin İstanbul’a getirmiş. Diğer bir essiz eser ise Naxos’luların hediye ettiği ve dünyanın hayran kaldığı Naxos Sfenksi... Anadolu’dan Sardes antik kentinden gönderilmiş bir gümüş boğa heykeli var ki, akıllara zarar. Nasıl bu kadar muhteşem yapıldığını anla-

mak hala mümkün değil. Antik Çağ'ın en muhteşem dört atlı bronz araba sürücüsü kadın heykeli "Charioter" yine burada, etrafında hayranlıkla 30 tur atmamanız mümkün değil.

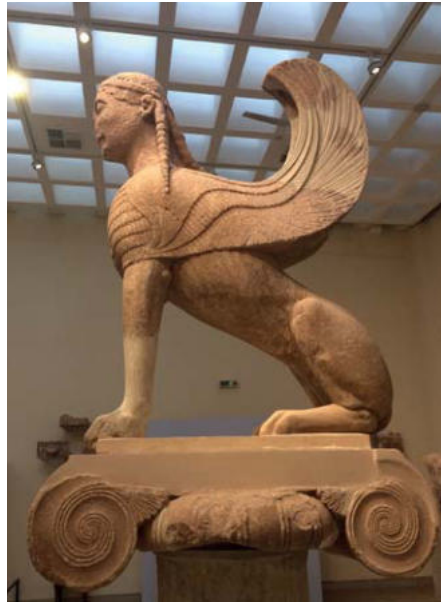
Ve sayılamayacak kadar çok hediyeler, sunular, daha neler neler... Benim için baş döndürücü bir yer Delphi antik kenti ve müzesi. Kapanış saati olan 20.00 olan bu yeri son dakikasına kadar gezdim, yaşadım ve hissettim.

Bu motor gezisinin ana fikri Delp-

hi idi. Kralların, Roma imparatorlarının ve hatta Napolyon'un bile ziyaret ettiği bu yeri görmek, uzun zamandan beri bekleyen bir istekti benim için...

Ama tüm bunların ötesinde, Delphi Apollon Tapınağı'nın giriş kapısının üzerinde yazılı bir cümle var ki, geçerliliği binlerce yıl sonra bugün bile devam ediyor. Ne mi yazıyor o tapınağın alınlığında;

"Nosce Te Ipsum"
"Kendini Bil"...

Mutfağın Makâmı: Ateşbâz-ı Veli

Aşçı Dede Mutfak Kültürü Günleri

Mevlana Dergâhı'nın en önemli kısımlarından biri olan Matbah-ı Şerif, en mühim şahsiyetlerinden birisi de Ateşbâz-ı Veli ve temsil ettiği makamdır. Tam bir teslimiyet makamı olan Matbah-ı Şerif'te yüzyıllar boyunca hem aş hem de gönüller pişirilir. Hazreti Mevlana'nın ailesiyle birlikte

Horasan'dan gelen, asıl adı Şemseddin Yusuf'a, bir gün dergâhın mutfağında odun kalmayınca Hazreti Mevlâna latife ile "odun yoksa ayaklarını kazanın altına sok onunla pişir" der. Şemseddin Yusuf, kazana ayaklarını sokar ve yemekleri pişirir. Mevlevilikte kerametin ağıttan gös-

terilmesi hoş karşılanmadığından Hazreti Mevlana "Hay ateşbaz, hay!" diyerek uyarır. Farsça Ateşbaz, ateşle oynayan manasına geldiğinden Şemseddin Yusuf'un adı Ateşbaz olarak kalır.

Dünyada adına türbe yapılan ilk aşçı olan Ateşbâz-ı Velî'yi daha iyi tanıtmak amacıyla Meram Belediyesi ve Anadolu Halk Mutfacı Derneği'nin katılımıyla düzenlenen Ateşbâz-ı Veli Aşçı Dede Mutfak Kültürü Günleri 3 gün boyunca çeşitli etkinliklerle gerçekleştirildi. Açılış programında konuşan Meraçm belediyesi Başkanı **Fatma Toru**, **"Bu etkinliklerin gastronomi turizmne katkılar yapacağına inanıyoruz. Ayrıca Ateşbâz-ı Veli çerçevesinde, insanların zaten bildikleri Hz. Mevlâna'nın düşünce dünyasına daha farklı bir perspektiften bakmasını sağlayacaktır. Elbette ki, Meram bundan çok şey kazanacaktır"** dedi.

"Mutfağımızın Temelini Selçuklu Mutfağı Oluşturuyor"

lobal ölçekte yükselen gastronomi trendinin özellikle son dönemlerde gastronomi turizmne de büyük ivme kazandırdığını belirten **Başkan Toru**, **"Kültür ve Turizm Bakanlığımızın 2017 Turizm Şurasında Gastronomi alt başlığını açması konunun önemine işaret etmektedir. Yemek kültürü aynı zamanda insanlar ve uluslararası kurulan güçlü bir kültürel bağdır. Batıda mutfak kültürü yokken biz de mutfak kültürü vardır. Dünyanın önde gelen en zengin ve sayılı mutfaklarından biriyiz. Pek çok medeniyete ve kültüre ev sahipliği yapan bu topraklarda farklı kültürlerin mutfak ve yeme içme anlayışları birleşerek, zengin bir yapı ve çeşitlilik oluştur-**

muştur. Bu topraklardaki mutfağın temelini de Selçuklu mutfağı oluşturur."

Şehrimizde yaşamış sufilere Ateşbâz-ı Veli adına etkinlik yapmanın dünyada ilk ve tek aşçı türbesinin ilçemizde olması nedeniyle ayrı bir önem kazandığına dikkat çeken **Toru**, **"Hz. Pir hayata bakış açısını 'Hamdım, piştım, yandım' diyerek yemek kavramları ile özetlemiştir. Mevlevi kültüründe matbah, özgün bir eğitim ve kültür unsurudur. Dergahın matbahında baş aşçı, aşçı dedemiz Ateşbaz'dır. Aynı zamanda manevi öğretmen, eğitimde bir ekol, insanı kamili yetiştiren ocaktır. Matbahı fakülte kabul edersek Ateşbaz da bu fakültenin dekanıdır"** dedi.

Etkinlikler kapsamında özel olarak tasarlanan Tarihî Tantavi Ambarı'nda yapılan Selçuklu Dönemi Mutfak Sanatları Yarışması, yurt içi yurt dışından seçkin jüri üyelerinin değerlendirmesiyle yapıldı.

Moderatörlüğünü Anadolu Halk Mutfacı Derneği Başkanı Adnan Şahin'in yaptığı yarışmada, Gazeteci ve İletişim Danışmanı Tamer Altınay, Gazeteci Yazar Reha Tırtıcı, Yunanistan'dan gelen Maria Ekmekçioglu, Mutfak Dostları Derneği Başkanı ve Yazar Zeynep Kakinç, TV Program Yapımcısı Selim Kutucular ve etin profesörü olarak bilinen Günaydın Et Restoran Kurucu Ortağı Cüneyt Asan'ın jüri üyeliğini yaptı. Yarışmada hijyen, pratik yetenekler, kompozisyon, lezzet, orijinallik

ve sunum açısından Selçuklu yemekleri değerlendirildi.

Ödül töreni ve farklı ülkelerden gelen yemek şeflerinin gastro şovları büyük beğeni topladı. Birinciliği 541 puanla Derman Otel'in kazandığı yarışmada, 494 puanla Rixos Otel ikinci ve 485 puanla da Ramada Otel üçüncü oldu. Ateşbâz-ı Veli Aşçı Dede Mutfak Kültürü Günleri etkinlikleri kapsamında yine Tantavi Ambarı'nda Yerel Mutfak Avadanlıkları Sergisi'nin de açılışı yapıldı.

Konya mutfağının duayeni **Nevin Halıcı**'ya ödülünü takdim eden Başkan Toru, **"Biz arzu ediyoruz ki kültürümüz adına kimler çaba sarf ediyorsa hep-**

sini ödüllendirelim. Özellikle Nevin Halıcı Hanımefendi'yi tebrik ediyorum. Kendisi Konya ve Türk mutfağına yıllarca çok büyük emek vermiş biridir. Uluslararası arenada mutfağımızı layıkıyla tanıtan biri olarak ödüllü fazlasıyla hak ediyor" şeklinde konuştu.

Etkinliklerin ikinci gününde Tantavi Ambarı'nda düzenlenen et profesörü olarak bilinen Cüneyt Asan ve diğer ünlü yemek şeflerinin gastro şovları büyük beğeni topladı. Ülkemizin önde gelen şeflerinden İran asıllı Hazer Amani ve Günaydın Et Restaurantları Kurucu Ortağı Cüneyt Asan, Yunan Şef ve Yazar Maria Ekmekçioglu, Çin Halk Cumhuriyeti'nden Tudahog Abudureyimu ile Simayi

Wubulikashengmu'nun gerçekleştirdikleri gastro şovlar büyük ilgi gördü. Usta şeflerin elinden çıkan ve Türkiye, İran, Yunanistan ve Çin mutfagından geleneksel lezzetleri yansıtan yemekleri tadan izleyiciler şeflere tam not verdi.

Programa katılan Türk mutfagının ünlü şefleri, gelinen nokta itibarıyla mutfagımızın dünya mutfakları arasında ön plana çıktığına dikkat çektiler.

Cüneyt Asan: "Bütün benliğimle söylüyorum ki bu yıl inanılmaz bir program oldu. Emeği geçenlere ne kadar teşekkür etsem az olur. Ben bu ülke için elini taşın altına koyan herkese çok saygı duyuyorum. Hava limanına indüğümüzden şu ana kadar yüreğimiz coştı. Bunun için en başta belediyeye başkanımıza teşekkür ediyorum. Böyle belediye başkanları olduğu sürece çok hızlı bir şekilde yol alacağız."

mıza inanıyorum. Önümüzdeki yıl bu etkinliğe tekrar geleceğim ve herkesi şaşırtacak çok farklı bir şeyi buradan çıktığım andan itibaren planlayacağım. Çünkü Konya ve başkan bunu hak ediyor" dedi. Konya kültürüne önemli katkıları olan **Nevin Halıcı** Özel Mutfak Eşyaları Sergisi'nin açılışı, Meram Belediyesi Şehrin Tasarım Atölyesi'nde düzenlenen törenle gerçekleşti.

Konya kültürüne çok önemli katkıları olan **Nevin Halıcı**, "Bunlar, yıllarca yemek hocalığım esnasında biriktirdiğim şeylerdir. Türkiye'nin dört bölgesinde yöresel yemekleri derledim. 1970 yılından itibaren Karadeniz, Güneydoğu, Ege ve Akdeniz bölgelerinden derlediğim bakırlar. Bununla birlikte gördüğüm diğer mutfak eşyalarını da derledim." dedi.

Meram Belediye Başkanı **Fatma Toru** da, "Konya kültürümüzün yaşatılması, ecdadımızın bize bıraktığı emanetlerin gelecek nesillere aktarılması anlamında **Nevin Halıcı Hanımefendi**'nin çok büyük katkısı oldu. Gerek mutfak kültürü anlamında gerekse Şehrin Tasarım Atölyesi olarak 'Safran Sarısı Sandık Lekesi' isimli sergi olarak. Bu projeye ilk olarak onun sandığını açarak başladık. Hem sandığındaki çeyiz eşyalarını hem de mutfak kültürü olarak gelecek nesillere ışık tutacak tüm mutfak malzemelerini belediyemize bağışlamış oldu. Bu katkılarından dolayı kendisine çok teşekkür ediyoruz. Yüreğine, gönlüne ve zihnine sağlık diyorum. İnşallah nice yıllar boyunca şehrimize hizmet üretmeye devam eder" diye konuştu.

PORTFOLYO

Ertuğrul Muslu: 01.01.1970 tarihinde Konya'nın Beyşehir ilçesinde doğdum. İlk, orta ve lise tahsilimi Beyşehir'de tamamladım. Üniversite öğrenimimi 1987 - 1992 yılları arasında Selçuk Üniversitesi Mühendislik - Mimarlık Fakültesi, İnşaat Mühendisliği Bölümünde yaptım. 1993 yılındaki askerlik görevimin ardından 1994 yılında Beyşehir'de meslek hayatına atıldım. Özel ve kamu işleri olmak üzere yaklaşık 21 yıldır serbest inşaat mühendisliği ve müteahhitlik işleri yapmaktayım. İnşaat Mühendisleri Odası Beyşehir Temsilciliği ve yönetim kurulu başkanlığını 13 yıldır yürütmekteyim. Bir çok sivil toplum kuruluşu ve dernekler de görev aldım. 2015 yılı KOMEK bahar ve güz dönemi fotoğrafçılık kursları ve fotoğraf atölyesi çalışmalarına katıldım ve bitirme belgelerini aldım. KOMEK bünyesinde üç dönem fotoğraf öğretmenliği yaptım. Evli ve iki kız çocuğu babasıyım.

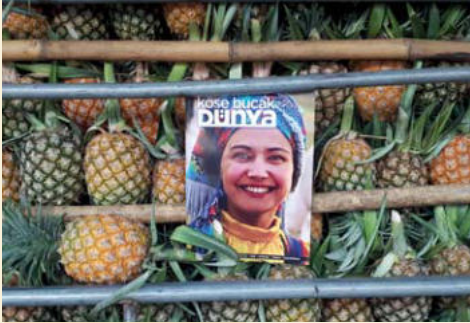
lik işleri yapmaktayım. İnşaat Mühendisleri Odası Beyşehir Temsilciliği ve yönetim kurulu başkanlığını 13 yıldır yürütmekteyim. Bir çok sivil toplum kuruluşu ve dernekler de görev aldım. 2015 yılı KOMEK bahar ve güz dönemi fotoğrafçılık kursları ve fotoğraf atölyesi çalışmalarına katıldım ve bitirme belgelerini aldım. KOMEK bünyesinde üç dönem fotoğraf öğretmenliği yaptım. Evli ve iki kız çocuğu babasıyım.

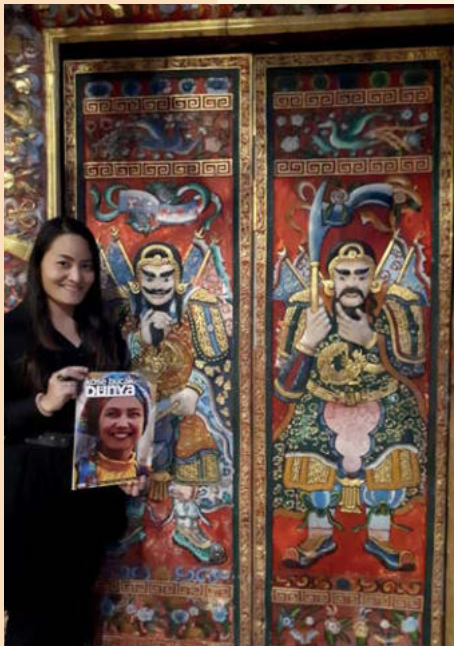

DÜNYA KAZAN BİZ KEPÇE

Hz. Mevlana'nın
Vuslat Yıldönümü **744.**

Süt Tozu - Krema - Sade Yağ - Beyaz Peynir - Kaşar Peyniri - Tereyağ - Lor Peyniri
Peyniraltı Suyu Tozu

www.izisut.com.tr

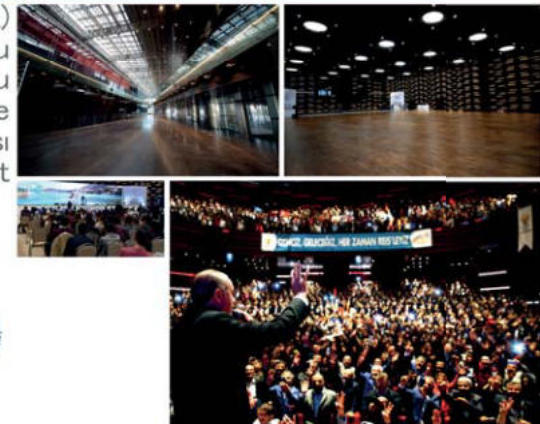

KONYA
KONGRELER ŞEHRİ OLUYOR!

SELÇUKLU
KONGRE
MERKEZİ

ANADOLU' NUN
KALBİNDE
BİR BAŞYAPIT

33.000m² ALAN
5000 Kişilik 18 SALON
2200 Kişilik Kongre ve Konser Salonu
800 Kişilik Tiyatro ve Gösteri Salonu
1000 Kişilik Toplantı ve Balo Salonu
5 Adet Seminer Salonu (25-30 Kişilik)
5 Adet Toplantı Salonu (40-110 Kişilik)
Oda Tiyatrosu
Sinema Salonu
Elektronik Kütüphane
Toplantı Odası
Restaurant

SELÇUKLU BELEDİYESİ

www.selcuklu.bel.tr 444 99 19

TURKISH
AIRLINES

BİZİ SEÇTİĞİNİZ İÇİN TEŞEKKÜRLER

2017 SKYTRAX PASSENGERS CHOICE ÖDÜLLERİ'NDE ÜST ÜSTE ÜÇÜNCÜ KEZ
“EN İYİ BUSINESS CLASS LOUNGE İKRAMI” ÖDÜLÜNE,
ÜST ÜSTE İKİNCİ KEZ “EN İYİ BUSINESS CLASS İKRAMI” ÖDÜLÜNE VE
“EN İYİ BUSINESS CLASS LOUNGE” ÖDÜLÜNE LAYIK GÖRÜLDÜK.

